

D. IOANNIS DAVIDIS SCHOEPPF

AVGVSTISS. REGIS BORVSS. CONSIL. AVL. COLL. MED. ONOLD. PRAESID.

ACAD. IMP. NAT. CVR. ET SOC. BEROLINENS. NAT.

SCRVT. SODALIS

HISTORIA
TESTVDINVM

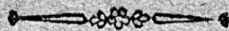
ICONIBVS ILLVSTRATA.

FASCICVLVS III. ET IV.

CONTINENTES

TABVLAS XI-XX. ET PLAGVLAS E-K.

ERLANGAE

SVMTIBVS IOANNIS IACOBI PALM

clō lō cc LXXXIII.

Cy

itaque animal, gemino, immo et trigemino nomine, in novissimos testudinum catalogos consignatum videmus.

Testa superior ovalis, alte et aequaliter convexa. Scutella XIII discum occupant, futuris subrectis et parum profundis discreta. Dorsalia V, magnitudine versus medium scuti incrementa. Primum quadrangulum esse videtur, sed angulo in margine infero productiore et obtuso, ad pentagonam accedit figuram; convexiusculum est, declive et obtuse carinatum; areola in scutelli parte superiore et media sita depresso punctata, fulcis levibus plurimis approximatis et parallelis, ad margines scutelli usque, ejusque ductum sequentibus, circumscribitur; carina solum, et lineola ex areolae angulis anterioribus ad oppositos scutelli angulos tendente, interruptis. Secundum antecedenti latius, magisque planum et parum antrorsum declive, hexagonum est, margines partis posterioris latiores sunt quam anterioris; areola postice sita, et, uti in primo, fulcis circum signata. Tertium hexagonum, margine antico et postico lateralibus duplo latioribus; convexo-planiusculum; areola et fulci uti priorum. Quartum convexiusculum, postice declive, hexagonum, margine anteriore latiore, areola in centro fere scutelli sita, inque ea carina hujus scutelli praerupta. Quintum subpentagonum, lateribus inaequalibus, antecedenti angustius et declivius est; areolam in parte inferiore locatam habet; ceterum ut in reliquis, sed obsoletius carinatum.

Carina scutellorum dorsalium, in quatuor anterioribus potissimum distincta, obtusa est et latiuscula, prope marginem anteriorem depressior, versus areolas elevatior et ad earundem marginem posteriorem praerupta.

Scutella disci lateralia IV utrinque; primi figura irregularis, inferne arcuata, superne truncata, lateribus subrecta; areolam in parte superiore et posteriore habet, uti etiam sequentes, fulcis parallelis circumscriptam. Secundum ex lateralibus maximum, oblonge et deorsum quadratum, margine tamen superiore angulato, inferiore arcuato; areola in medio superiore et convexiore sita; tertium antecedenti analogum, sed minus, et in obliquum nonnihil flexum; quartum minimum, quadrangulum, lateribus inaequalibus et obliquis. Supera pars convexior, inferior omnibus est planior et declivior; fulcorum autem eadem obtinet ratio uti in dorsalibus.

Color scutellorum disci profunde badius est, vel fuscus, luteis vel pallide flavescens maculis et fasciis, ad latera potissimum, undulatis pulchre variegatus.

gatus. Areolae ex toto badii et nigrescentis fere coloris sunt; carina quoad maximam partem flavescens; reliquae autem maculae flavescens in areolarum ambitu, cum aliqua, non determinanda tamen, regularitatis specie, distribuuntur.

Margo, ante lunulatus, acutus, crenatus, eadem cum dorfi declivitate, scutellis constat XXV; quorum primum impar angustissimum oblongum, apice prominula; reliqua omnia magnitudine et figura subquadrata parum inter se discrepantia; areola punctato-scabra ad angulum posteriorem inferiorem locata et fulcis circumscripta est; colore disci aemulo, fusco nempe, leviter hinc inde flavo temperato. Margo extremus scutellorum anteriorum et posteriorum acutus est et pellucidus; intermedia scutella superne magis perpendicularia, inferne dilatato gibbosa sunt et membranae cartilagineae ope scuto sternum alligant.

Sternum hujus speciei, prae reliquis maximum simul et singulare, ab usitata figura et structura multum recedens. Interiorem enim loricae ambitum undique aequat, et complet. More solito, futura longitudinali et quinque transversalibus, in XII dispartitur areas inaequales, quarum intermediae parallelogramma referunt, reliquae autem triangulari formae accedunt. Sutura transversalis media, futurae quae inter 5 et 6 marginis scutellum est linea recta respondet, et sternum in duos dividit lobos, interveniente ligamento cartilagineo mobiles. Lobus posterior major est, uterque autem margine elliptico subintegro circumscribitur, ut perfecte et ex omni parte scuto superiori applicari possit, et intra clausam, harum valvularum ope, testam, animal, capite pedibusque retractis, in tuto collocatum plenissima gaudeat securitate. Posteriori sterni lobus planus est, inque ea tota nititur testa; clausae enim et terrae incumbentis testae lobus anterior, multum a plano horizontali recedit sursum reflexus.

Caput oblongo-ovatum. Mandibulae acutae, edentulae. Colorem testae badium et flavo maculatum aemulantur caput, brachia et femora. Palmae minus, plantae magis digitatae sunt, illae 5, hae 4, instruuntur unguibus longis et incurvis; cauda brevissima, ut eo facilius intra testam cum pedibus recipi possit.

Habitat in plurimis Americae Septentrionalis provinciis; loca paludosa amat, vagatur tamen etiam in ficcis, et aestuosissimis quoque diebus in editis locis

locis illam me invenire memini. Certum est, aequae saepe in ficcis, quam in paludosis, illam deprehendi. Ad natandum non bene apta, ideoque terrestribus potius adscribenda; quod et testae hemisphaericae convexitas, et pedum structura evincunt. Scuto adeo firmo munitum est animal, ut pondere imposito 5-600 librarum non modo non laedatur, sed et in progrediendo non impediatur. Longitudinem 5-6 pollicum vix umquam excedit. Sapida pronunciatur caro illarum a quibusdam, rancida ab aliis; laudantur tamen ab omnibus ova, quorum magnus numerus in eodem animali invenitur, quaeque fat magna, columbinis ovis magnitudine aequalia, sunt. Ovorum causa ideo et unice a nonnullis conquiruntur. *).

Testas sex hujus speciei inter se comparando, sequentia notavi:

1) Quoad Mensuram, habebant

	1ma.	2da.	3tia.	4ta.	5ta.	6ta.
Longitud. poll.	4. lin. 9.	4." 6.!!!	3." 6.!!!	3." 5.!!!	3." —	3." 3.!!!
Latitud.	— 3. — 6.	3." 6.!!!	2." 9.!!!	2." 8.!!!	2." 5.!!!	2." 5.!!!
Altitud.	— 2. — -	1." 10.!!	1." 5.!!!	1." 4.!!!	1." 3.!!!	1." 3.!!!

unde computando patet, esse in minoribus, altitudinem circiter $\frac{1}{3}$ longitudinis; aliam autem, dimidium tamen non attingentem, observari proportionem in majoribus.

2) Numero et figura scutellorum, conveniunt omnes.

3) Carina dorsalis notabilis in omnibus; continua fere in 6ta, 4ta et 5ta; ita ut uniuscujusque scutelli carina, ubi nodulo in arcolae margine posteriore terminatur, a sequente statim excipitur; cum in reliquis inter proximas quasque scutellorum carinas sit quaedam distantia. Est etiam in 1ma et 2da quasi detrita major et anterior carinae pars in unoquoque scutello, et nullum ejus vestigium in ultimo s. quinto.

E 2

4) Areo-

* Ex nuperis Reverendi Henrici Muhlenbergii literis sequentia addenda sunt: „Stercore equino, scarabaeis, gliribus pascitur, immo serpentes 4-5-pedes longos devorat, in medio illos prehendit et intra testae suae valvas ad mortem usque premit. In actu copulationis per 14 dies cohaeret. Exempla profant, eam ad 46 annos vixisse. In cellis hinc inde fervantur, ut limaces muresque destruant.” —

- 4) Areolarum non solum locatio eadem in omnibus; sed et earundem mensura fere eadem et aequalis in maxima aequae ac minima testa; punctata tamen illarum scabrities integrior in minoribus; magis minusve deleta in majoribus, idque primario in scutellis dorfi lateralibus.
- 5) Marginis excisura anterior, in quibusdam prae aliis notatior, fere nulla in minoribus. Scutellum lineare prominulum non omnibus est.
- 6) Colore et pictura, eodem tempore, has sex testas, convenire et differre patet; fuscus vel profunde badius color excellit in 1ma, 2da et 5ta; flavidus e contra magis eminent color in 3tia, 4ta et 6ta, ita tamen, ut obscurior color marginem potissimum scutellorum obfideat et areolas, flavus autem reliqua. Tantum autem prae ceteris citrinae flavedinis habet testa sexta, ut dubius sis, anne *flavam testam*, secundum palmam tenentem colorem, dicere illam debeas.

Ut certa tandem probatione demonstratur, T. Carolinam L. eandem esse cum clausa nostra, potiora momenta descriptionis Test. tessellatae, Edwardi av. 205. repetenda sunt. „Figura ad staturam animalis est delineata. Cauda „vix ulla. Sternum in *duos lobos transversim dispescitur, ope membranae plicatis cum testa superiore connexos*; qua structura fit ut animal, capite pedibusque „retractis, testam suam adeo arte, quomodo Ostrea suam, claudere possit. — „Caput cute cornea, fusci coloris superne, infra autem flavi, et nigro maculata, tegitur. Oculi flavi. Collum cute laxa, purpureo - cornei coloris, „vestitum, uti etiam femora; brachia autem duris et flavis cooperta sunt „squamis. Palmae 5 - plantae 4-dactylae, totidem unguibus fortibus fuscis instructae. Lorica superior alte convexa, fusca, flavo maculata. Scutella „cundum marginem sculpta et fulcata sunt, quod autem centrum versus non „continuatur. Haec Testudo Americae Septentr. incolis *Terrapin* audit, et „ex *Carolina* apportata fuit. Credidi olim, regiones temperatas et calidas testudines terrestres alere tantum, sed compertum habeo, etiam ad Fretum Hudsonianum inveniri testudines. Vidi pyxidulam pro Tabaco reponendo, argento munitam, ex testa testudinis confectam, cujus pars superior convexa, „inferior plana erat; utraque pallide flava, absque maculis, quam tamen, secundum structuram, eandem cum descripta esse judicavi; ex Hudsonianis „terris allata fuit, ubi indigena.„

Haec

Haec Edwardi sunt verba, ex translatione Seligmanni (VI. tab. 100.) depromta quibus cum nostra descriptione comparatis, nullum restabit dubium, Edwardi Testudinem eandem esse cum Clausa, nuperrime pro nova ventilata. Conveniunt etiam structura testae, et imprimis valvulae binae sterni, distinctissime expressae in Icone Edwardi. Ex eo autem, quod Linné hanc Edwardi figuram ad Carolinam suam cauda carentem citaverit, ipsumque nomen inde mutuaverit, abunde patet, hanc pro vera T. Carolina Linneana declarandam esse. Sebae enim figura Tab. 80. 1. perperam huc relata est; male enim congruit figurae Edwardi et characteri Linneano, utpote cauda exserta instructa, qua destituitur Carolina, et ad Graecam potius pertinere videtur, uti suo loco dicitur.

Citatae ibidem Gronovii descriptiones aequae dubiae sunt, utpote characteris distinguentis, sterni bivalvis nempe, nullam mentionem facientes, et a vero potius aberrantes, dum *sternum anterius truncatum, posterius bifidum* dicitur, quod in Clausa non ita. — Figura Grew. Mus. 38. tab. 3. fig. 2. Testudinis virginiae, quam ad *puffillam* suam relegit Linné, cum clausa quoque apprime convenit, uti etiam patria, nomine expressa. Species testudinum 24 et 25ma apud Bonaterre, ad nostram quoque pertinent; dum autem ejusdem speciei varietates pro distinctis exhibet speciebus, insuperque his T. carolinam addit, unam eandemque speciem, sub tergemino nomine repetiit.

Tab. VIII. A.

TESTUDO GRAECA.

Testa hemisphaerica, scutellis disci subconvexis, flavis, nigro cinctis, margine laterali obtuso; postice gibba.

- Testudo terrestris vulgaris.* The common Land Tortoise. *Raj.* quadrup. 243.
 Landschildkröte, von oben und unten. *Mayers Zeitvertr.* Tom. I. Tab. XXVIII.
T. graeca, pedibus subdigitatis, testa postice gibba, margine laterali obtusissimo, scutellis planiusculis. *Linn.* Syst. nat. ed. X. et XII.
T. graeca. *Knorr.* Delic. Natur. Tom. II. Tab. LII. fig. 1. pag. 103.
T. geometrica, testa gibba tessellata, subtus postice acute emarginata, pedibus fissis, cauda brevissima. *Brunnich.* Spol. mar. adriat. pag. 92.
 Testuggine di Terra. *T. graeca* L. *Cetti*, Anfibi e Pesci di Sardegna. III. pag. 9. 10.
T. graeca. *Schneid.* Schildkr. Spec. XVI. pag. 358.
T. Hermannii. *ibid.* pag. 348.
T. graeca. Syst. nat. *Linn.* ed. *Gmelin.* pag. 1043. n. 10.
T. Hermannii, pedum unguibus quaternis, caudae apice unguiculato. *ibid.* pag. 1041. n. 22.
T. graeca. *de la Cèpede*, pag. 142. *Exclusa tamen ejus Icone et descriptione pag. 144: diversissimas enim Species, sub eodem nomine confudit in unam.*
 ? *T. terrestris major.* *Seb.* tom. I. Tab. 80. fig. 1. ?

Hujus, in meridionalibus Europa regionibus minime infrequentis testudinis, jamdudum facilem et expeditam distinctionem, explicatamque et omnibus dubiis exemptam historiam, expectare fas erat; sed par ejus cum *T. Europaea* factum, ut nempe incerta ejus historia, parumque explorata ipsius notitia, et ipsum

ipsum nomen in quaestione hucusque fuerit. Primus illius mentionem fecit *Rajus*, qui et ipso nomine *Testudinis terrestris vulgaris*, vernaculam et ante omnium quasi pedes positam speciem indicare absque omni dubio voluit; ideoque brevem tantum et contractam ejusdem dedit descriptionem, unicam et solam apud Linneum laudatam, sequentibus: „Luteis et nigris maculis „seu areolis in dorso distinguitur. Testa superior valde convexa est; inferior plana. Caput habet parvum serpentinum, quod exferere et intra testam „subducere potest pro labitu. Palpebra superiore et mentibus auditoriis caret. Per hyemem sine cibo in terra latitat, et quam diutissime vivit.„

Hanc autem a Rajo brevissimis notis indicatam testudinem eandem esse, cujus imaginem Tab. VIII. ante oculos ponit, omnium circumstantiarum justa aestimatione luculenter apparet. Repraesentat tabula nostra ipsissimam *Testudinem Hermannii*, ab Illustri Viro benigne nobiscum eum in finem communicatam. Erat totius animalis, a naribus ad caudam extremam, longitudo pollic. 7, testae superioris autem solummodo pollic. 4 et linear. 10; latitudo ejusdem 3. 6. et altitudo, cum sterno, 2. 9. Superior testa ovalis, alte, aequaliter et undique, etiam ad latera disci, convexa; altitudo dimidiae longitudinis parti, et arcus testae transversalis arcui longitudinali aequalis deprehenditur; declivitas igitur ex centro dorsi undique fere consimilis. Margo anticus acutus et sinuatus, lateralis contractus et obtusus, posticus gibbus est.

Scutella disci XIII, dorsalia V, modo plana, modo magis minusve convexa; in parte media, areola depressa, punctato-scabra, vel ejusdem vestigiis signata. Figuram scutellorum imitantur areolae, et sulcis pluribus circumscriptae sunt. Primum et ultimum dorsi scutellum figura sunt irregulari pentagona, latius tamen convexiusque hoc quam illud; quadrato-subsexangula sunt tria intermedia, nempe 2dum, 3tium et 4tum, horumque uti reliquorum omnium margines subflexuosi. Observabilis est in unoquoque scutello linearum diagonalium, quae ex areolae angulis anterioribus et posterioribus ad oppositos scutelli angulos marginales procedunt, levissima elevatio; quarum in figura supra laudata Mayeriana inepta expressio, testam superiorem a natura plane aberrantem repraesentat, ut quasi alius animalis speciem praebeat illa figura. Colore sunt scutella disci omnia, parte anteriore et ad latera, nigra; macula itidem nigra, oblonga et angusta in 2do, 3tio et 4to scutello ex anteriore margine surgens, centrum versus supraque areolam elongatur, posteriorem tamen

tamen scutellorum marginem non attingit; reliqua et posterior squamarum pars flavo vel citrino illustratur colore.

Lateralia difci scutella, IV utrinque, planiuscula vel plano-convexa et aequaliter declivia; in partis superioris medio areola depressa punctata, levioribus fulcis circumlineata, notata sunt; primi et ultimi figura est irregularis, secundi et tertii oblongo-quadrata, omnium autem latera subflexuosa.

Color quoque ex flavo et nigro compositus, ita ut margo posterior totus sit flavus, anterior cum superiore niger, media autem scutelli pars nigra, flavo interrupta.

Margo scutellis componitur XXV. Primum impar, angustissimum parumque prominulum; duo postica reliquis convexiora et prominentiora, apiceque incurvato infra planum horizontale reliquorum descendentiâ. Reliqua 22, declivitate et convexitate difci scutellis respondent, decliviora tamen et margine nonnihil obtusiore praedita sunt lateralìa quinquè, 4tum—8vum. Marginem acutiorem, et ad futuras levissime incisum, habent tria anteriora et tria posteriora, quae brachia et femora tegunt; ex posterioribus autem, penultimi et antepenultimi margo extremus simul modice sursum reflexus est. Lateralìa praedicta scutella, brachia inter et femora, marginem licet habeant reliquis obtusiorè, acuminis tamen continuatio non penitus deleta est in adultis. Marginis scutella longitudine, latitudine, figura et colore parum inter se differunt. Areola quadrata, plus minusve distincta, scabro-punctata in eorundem angulo inferiore et posteriore locata est. Anterior et major scutellorum pars nigro, reliqua et superior, flavo tingitur colore.

Sternum poll. $3\frac{1}{2}$ longum. Latitudo lobi anterioris 2." I."", posterioris 2." 4."", medii 3." 3."". Sutura longitudinali et quinque transversalibus dividitur. Lobus anterior parum, posterior profunde et acute emarginatus. Media pars, seu corpus sterni, intra secundam et quartam futuram transversalem comprehenditur, et tertia vel intermedia futura in areas dividitur duas inaequales, alis brevibus utrinque sursum flexis auctas. Alae, mediante futura ossea arcta et flexuosa, cum scuto conjunguntur ad 5tum, 6tum, 7tum et 8vum (computando ab impari) marginis scutellum; accedunt tamen et alia duo officula, quorum ope sternum ex parte etiam quarto et nono marginis scutello jungitur. Sutura sterni media transversalis rectior est reliquis, et futurae,

turae, quae est inter 6tum et 7mum marginis scutellum, respondet. Lobus anterior modice sursum flexus, posterior et medius planus et depressior nonnihil in maribus quam in feminis. Prominet, ob alas sursum flexas, plana sterni pars ante limbum scuti horizontalem. Nigrum est sternum, praeter fasciam mediam, futurae longitudinali utrinque proximam, et alas, quae flavo imbutae sunt colore. Arcolarum et fulcorum plerumque, sed detrita, adsunt vestigia.

Caput pollic. 1. longum, lineas 9 latum et 7 altum. Cranium subconvexum, squamis latioribus aliquot obtegitur. Frons parum declivis. Rostrum praeceps. Nares approximatae non prominentes. Mandibulae superioris apex utrinque dentatus; utrarumque mandibularum margines tenerrime, distincte tamen ferrulati. Collum protensum pollicem circiter longum, cute laxa squamosa cucullatum. Pedes antici breves, robusti, squamulis majoribus tecti. Extremus pes clavatus; digiti distincti nulli; ungues exserti *quatuor* *) breves, recti, latiusculi, truncati. Pedes postici longiores, robustiores; cutis ipsorum minoribus vestita squamulis, praeter extremas et late clavatas plantas, majoribus munita squamis; digiti nulli, ungues quatuor, anterioribus similes, sed paulo longiores et subincurvi.

Cauda brevis, crassa, conica, apice corneo incurvo. Basis caudae crassior pollicem circiter lata est, inde versus extremitatem ad tertiam latitudinis partem decrescens; cauda ipsa longitudine vix pollicari, apex autem ejus corneus dimidium pollicem longus et flavus est.

Cra-

*) Adest tamen utplurimum etiam *quintus*, sed dimidio brevior, gracilior, et quarto extremo arcte adpressus, ideoque minus sub adpectum veniens unguis. Ita res se habet in specimine, quod coram habeam, Etrusco. Inde quoque explicanda erit ea in numero unguium hujus speciei varietas, quam *Cilli* in libro supra laudato observavit. „Quinque ungues, dicit, regulariter inveni in anterioribus aequae ac posterioribus pedibus; dico regulariter, frequenter enim et ejusdem speciei individua occurrunt, „quatuor tantum unguibus in pedibus anterioribus instructa. Immo et integram numerosissimamque cohortem offendisse memini harum testudinum, quarum ne una quidem unguibus quinque instructa deprehendebatur, licet ego et alii mecum quam diligentissime illas pervestigarem; omnes et singulae, mares et feminae, adultae et „pulli, quatuor tantum in pedibus anterioribus ungues habebant. Habitat commemorata cohors in Horto botanico Sti. Petri prope Salsari. Hic in una eademque specie „observatus inconstans unguium numerus, confirmat lubricam esse et aequivocam differentiae specificae notam, quae ab unguium numero desumitur. „

Testudo graeca.

Cranium, Brachia tota, Femorum extrema pars, et plantae squamas habent majores; Collum, Humeri, Cauda et reliquae partes minores et tenuiores squamulas. Capitis et extremitatum color in univcrsum superne obscurior, inferne flavescens magis est.

Habitat in plurimis Mare mediterraneum cingentibus terris. Graecia nomen dedit; ex Dalmatia adportatas testas plures vidi, ubi frequens fatis occurrit secundum *Brunnichium*; in Sardinia secundum *Cetti*, in Languedocia secundum *Cepede*, si *Tourtuga de Garriga* ipsius fuerit nostra, id quod verosimile est; in Africa secundum *Gmelinum & Linneum*. „ Graecis, teste Forskolio, amatus est „ cibus, qui et crudum sanguinem bibunt et ova ejus coquunt. Septembri sub „ terra se abscondens, Februario rursus emergens, Junio in loco aprico fo- „ veae palmis effossae ova committit 4-5 alba columbinis similia, ex quibus „ post primas Septembris pluvias prodeunt juglandis magnitudine. Gmel. Syst. „ Nat. L. Mares irati occurrantes lepide arietant, ut plagae eminus audiantur. „ Linné in Syst. Nat.

Pondus unciarum 48 vix excedunt maximae hujus speciei testudines, nec ultra 6-8 pollices longae inveniuntur ipsarum testae. *Cetti*.

Hospitatur *Testudo graeca*, rarius quidem in Germaniae *), frequentius autem in Italiae hortis. Specimina duo, iconi nostrae ad unguem usque simillima accepi ab Ill. Targioni Tozzetti, Medicinae Professore in Academia Florentina. Acceptam fore L. b. spero repetitionem observationum, quas de hac testudine communicavit laudatus vir. „ Testudinem nostram „ terrestrem esse *T. graecam* L. omnino censeo. Hospitatur in hortis nostris, „ ubi sponte propagata, lente grandescit multosque vivit annos. Indigena ta- „ men Hetruriae non videtur, quia Mense Octobri sub terram, ad profun- „ ditatem pedum duorum, subrepens ad Aprilem usque ibi latitat **), frigo- „ ris hyemalis impatiens. Severitas hyemis 1788-89 plures necavit, id quod „ forte non contigisset, si indigenae et climati nostro adsuefactae fuissent. Ob- „ servatio Linnei, Mares occurrantes lepide arietare, etiam de nostra valet; „ nescio tamen, an iratae, amantesve id faciant. Male de *T. terrestri* five „ *graeca* hariolatus est *Cepede*, longitudinem pollicum 14 ipsi assignans, quam

*) In horto Principis Herbipoli duas vidi, 40 et quod excedit annos ibi viventes.

***) In Sardinia a fine Novembris in Februarium tantum in terra latitat. *Cetti*.

„quam staturam numquam, neque capite caudaque una mensuratis, nostra
 „attingit. Nullas hujus *T. terrestris* varietates observavi, licet *T. fluviati-*
 „lis *) aliquando variare videatur. Testa testudinis fluviatilis depressior est
 „quam *T. terrestris*, supra nigrescens et maculis minutis flavescens or-
 „nata. Testudo terrestris aliquando, sed rarius, longitudinem pedis dimidii ac-
 „quirit. Duas nuperrime vidi *T. terrestres*; utraeque pro *Maribus* habeban-
 „tur. Fuit autem apud alteram distantia intra scutum dorsale et sternum po-
 „stice latior, cauda longior et ad basin crassior, unde feminam fuisse potius
 „crediderim. Ambae hae annorum quatuor aestimabantur; erant testae ipsa-
 „rum poll. 4. lin. 7. longae, 3. 7. latae, 2. 3. altae et consimilis utra-
 „rumque proportio in reliquis. Palmae unguibus 5 instructae; tribus inter-
 „mediis longioribus subaequalibus, exteriori minore, interiori omnium mi-
 „nimo **). Apertura testarum anterior in utraque linearum tredecim, po-
 „stici autem interstitii varietas observabatur sequens: in prima caudam ha-
 „bente poll. 1. lin. 9. longam, apertura testarum postice erat linearum tre-
 „decim; in altera autem caudam habente pollicem tantum longam, apertura
 „posterior novem linearum solummodo erat. In utraque caudae apex cor-
 „neus, subter sulcatus, in macroura tamen simul nonnihil incurvus, quae
 „ani orificium praeterea habebat majus et ovale, id quod subrotundum et
 „inaequale deprehendabatur in altera sive brachyura. Macroura porro fae-
 „pius observata est protendere corpus rubrum, membro virile simile, ex ori-
 „ficio ani, liquoremque inde ejaculare, et alteram conscendere subinde nite-
 „batur, unde pro *Mare* omnino haberi possit, nisi majus ani orificium et
 „amplior testarum postica distantia contrarii suspicionem fuggereret. Iratas
 „et mordaces arietando se aggredientes saepius illas observavit illarum pos-
 „sessor, qui utrasque masculini generis esse credit. „

Quales et quantae autem inter ejusdem speciei testas locum habeant
 differentiae, sequens demonstrabit comparatio. Sex coram habeo testes *Testu-*
dinis graecae, quas quicumque viderit, idem eas omnes specie affines et con-
 junctas esse facillime concedet, licet easdem inter se nonnullis momentis dif-
 ferre, primus simul aspectus edoceat.

F 2

Diffe-

*) *T. Europaeae* varietas, supra pag. 7. commemorata.

**) Ut itaque facile observationi se subducere possit.

Differunt nempe

1) Mensurae rationibus, uti sequitur:

Testae:	1ma.	2da.	3tia.	4ta.	5ta.	6ta.
Longitudo.	6. poll. 8. lin.	6." —	5." 6.!!!	5." 6.!!!	4." 6.!!!	4." —
Latitudo.	4." 6.!!!	4." 4.!!!	4." 3.!!!	4." —	3." 8.!!!	3." —
Altitudo.	3." —	3." —	2." 4.!!!	2." 4.!!!	2." —	2." —

- 2) Convexitatis porro in omnibus ea est inventa proportio, ut arcus transversalis longitudinali aequalis fere dici possit. Filo nempe, ex scutelli antici marginalis apice, supra dorsi arcum longitudinalem ad scutelli postici marginalis extremitatem ducto, eadem fere, paucis forte lineis varians, mensura invenietur, quam arcus transversalis testae habet supra scutellum dorsale medium ex unius ad alterius marginis acie, dimensus. Hemisphaerica itaque, tali modo constructa teste, dicenda erit, licet desuper inspecta, oblonga vel elliptica videatur ejusdem figura.
- 3) Scutella marginis postica, supra caudam posita, omnibus gibba sunt; gibbifera tamen reliquis, infimulque extremo suo margine deorsum productiore introrsumque flexa deprehenduntur in testis, 2. 3. 4. 6.
- 4) Reliquorum marginis scutellorum aequabilis fere circumcirca observatur declivitas, in 1ma, 5ta, et fere in 6ta; cum e contrario
- 5) Scutella marginalia penultima et antepenultima, latius extrorsum producta, et extremo suo margine fursum nonnihil reflexa sunt, in 2da, 3tia, 4ta; maxime tamen in 2da, cujus imaginem Tab. B. sistit. Levissimum tantum ejusdem rei vestigium invenies in 5ta et 6ta, vix ullum in 1ma.
- 6) Marginis antici excisura, levis in universum, notatior tamen est in 6ta vel minima testa, quam in majoribus; et parum certe observabilis in 1ma.
- 7) Convexitate scutellorum dorsalium praecipue eminent testa 2da, cujus singula scutella valde elevata et gibbera sunt, et quidem eminentius adhuc

adhuc quintum dorsale. Post hanc, testae 3tia, 1ma, 4ta, 6ta convexitatis scutellorum ratione locandae sunt; 5ta planis propemodum gaudet scutellis.

- 8) Areolae in omnibus eundem situm obtinent, in ipso nempe scutellorum dorsali medio, et in laterali scutellorum parte media superiore; in marginalium denique angulo posteriore inferiore locatae sunt. Sed non aequae distinctae in omnibus adsunt; plus minus detritae et oblitteratae in aliis atque aliis. Ut situ, sic etiam figura scutello suo consimili, et magnitudine fere, conveniunt areolae omnes et singulae testarum sex comparationi subjectarum.

Sexta et minima testa, pro mediocri sua statura, sat convexis instructa est tessulis, et distinctiores habet, plus minusve evidenter punctatas illas areolas, in omnibus dorso et marginis scutellis, exceptis folis duobus dorso anterioribus, quae detritae nonnihil sunt.

Quinta, antecedentem statura superans, una cum scutellis dorso planiusculis, minus certe quam reliquarum omnium convexis et elevatis, areolas prae reliquis distinctissimas habet et verrucoso-punctatas, ut tamen duorum anteriorum scutellorum areolae detritae quoque deprehendantur.

In Quarta testa areolarum quidem vestigia adsunt; oblitterata autem est punctata illarum scabrities.

Tertia antecedenti major, iterum non areolarum solum, sed etiam punctatae scabritiei distinctam exhibet formam.

Secunda, Tab. B., vix ulla areolarum exhibet vestigia, nulla certo in dorsalibus scutellis, quae, uti iam monuimus, in hac testa prae reliquis elevatiora et convexiora sunt. Anne ideo statuendum, scutellorum elevatione et incremento areolarum ipsis impressam figuram deleri?

Prima denique et omnium maxima testa plane obscuratas habet areolarum delineationes, etiam sulcorum in quibusdam locis, licet in aliis profundiores adhuc conspiciantur; valde glabra et vetustate quasi polita apparet tota haec testa.

9) Pictura, five colorum distributione, admirando modo inter se conveniunt enumeratae testae omnes; est nempe in omnibus scutellorum dorsalium margo anterior et lateralis, cum macula oblonga media, niger, reliqua pars flava. Colore plus minusve claro, marginum et macularum nigrarum majori minoreve latitudine, paullo variare videtur pictura in speciminibus sex comparatis, quae in diffitis forte locis et sub diversissimis coelis collecta fuere.

10) Scutellorum dimensiones, figura, proportiones, situs et nexus, in omnibus testis, ratione habita staturae, optime sibi respondent. Sequens autem invenitur symmetriae ratio:

Scutelli dorsalis medii, seu centralis, diametro transversali pro norma accepta, complent tales mensurae *duae*, spatium quod est inter ejusdem scutelli marginem anteriorem et ipsius testae marginem anteriorem, *tres* autem inter scutelli ejusdem marginem posteriorem et marginem testae posteriorem; *duae* tales mensurae sunt inter angulum scutelli centralis lateralem et marginem testae lateralem; *quinque* et *femis* tales mensurae, plerumque complent longitudinem alterutrius testae lateris, metiendo secundum fulcum, qui scutella disci et marginis distinguit; *undecim* igitur mensurae circumferentiam disci totius aequant. Exprimit porro scutelli centralis diameter longitudinalis vel brevior, latitudinem scutelli tertii et quarti lateralium disci et $\frac{3}{4}$ eorundem longitudinis. Altitudo marginis a quarto ad septimum scutellum marginale, aequat plerumque latitudinem duorum eorundem scutellorum. Sufficiat haec tradidisse; multas alias enim invenire licet proportiones, quae, quamvis non ubique aequae constantes, in plurimis tamen observatae testis, leges incrementi et singulas partes ad justas et pulcherrimas symmetriae rationes formatas esse, declarant. Patet denique ex enarratis observationibus,

a) Scabritiem et depressionem in disci areolis nil valere pro caractere specifico, quum juniorum potius animalium notae sint; et praecocior, tardiorve earundem in aliis atque aliis expletio vel deletio, a causis individualibus, accidentalibus et externis pendere videatur.

b) Idem

- b) Idem de elevatione f. convexitate scutellorum singularum statuendum esse.
- c) Colorem parum vel nihil variare, licet faturatior fit vel clarior in aliis atque aliis.
- d) Constantiorem tamen esse picturam five signaturam et macularum nigrarum dispositionem in testa flava, quippe quae in fere omnibus eadem apprehenditur, licet etiam aliarum notarum maxima discrepantia observetur.
- e) Marginis, postici imprimis, conditiones vario modo in eadem specie discrepare; cujus tamen rei causae efficientes adhuc inexploratae sunt. Sexum aliquid facere suspicor, quia testae 2da, 3ta, 4ta, quarum margines ad latera postica latiores et sursum reflexi sunt, sterna simul planiora ostendunt.

Generos. de la Cèpede, sub *T. graecae* nomine, plures et diversissimas terrestres testudines, ex omnibus fere mundi plagis *), in unam confudit speciem. Figura ejusdem, et respondens eidem descriptio, diversum a nostro animal exprimit, quod sub *T. marginatae* nomine exhibebitur infra. Caudae, apice corneo munitae, mentionem nullam omnino fecit in *T. graecae* descriptione; licet alio loco, *T. scorpioidem* nempe describendo, p. 134. dixerit, „talem caudae conditionem, plurimis et adultis potissimum testudinibus graecis solemnem esse, id quod ipse refellit, p. 156. **) „extremam caudae cellulositatam in testudinibus graecis, magnitudinis ipsarum attributum esse,, negans.

Testu-

*) „On trouve la Tortue Grecque dans presque toutes les regions chaudes &c. en Madagascar, en Grece, à Amboine, dans l'Isle de Ceylan, dans les Indes, au Japon, dans l'Isle de Bourbon, dans celle de l'Ascension, en Afrique, en Amerique &c. Cep. 154.

**) „Nous remarquerons un caractere presque semblable, la queue garnie d'une cellofité, dans plusieurs Tortues terrestres, et particulièrement dans celles qui ont atteint leur entière développement. Cep. p. 134. — Nous ne croyons cependant pas que cette cellofité soit un attribut de la grandeur dans les Tortues grecques. Cep. 156.

Testudinis Graecae L. specimina in omnibus fere Museis quum offendantur, admirationem omnino excitat, accuratorem ejusdem cognitionem et iconem hucusque desideratas fuisse. Nullam ejus iconem citavit Linné; unde vaga et ambigua descriptionis ejusdem brevissimae applicatio ad diversissima animalia. Figuram, uti videtur, primam omnium dedit Mayer, in libro supra laudato Tab. XXVIII, quae, quoad testam inferiorem, caput, pedes, et caudam unguiculatam, optime cum nostra convenit; superae testae tantum delineatio et colorum fucatio incuriosa nimis, speciem diversam repraesentare videtur.

Testudines aliae, quae similitudinem T. graecae speciemque gerunt et cum eadem hucusque ab auctoribus commisceri solebant, sunt: *Testudo graeca Cepedi*, (T. marginata Mihi;) differens margine ad latera retractiore, postice latiore, numero scutellorum marginalium XXIV. *Testudo stobaeana Gmelini* (T. tabulata Mihi,) differens scutellorum numero marginalium XXII; *Testudo pusilla* L. et T. *fulcata* Milleri, quas ultimas videre nondum mihi contigit.

Tab. IX.

TESTUDO GRAECA. B.

Scutum, quod in hac tabula depictum sistitur, ad testudinem graecam pertinet, et eadem est ejus speciei varietas, quam supra in comparatione testarum sex, numero secundo designavimus. Convenit, quoad notas essentialiores omnes, cum reliquis; differt autem: insigni, scutellorum dorsalium omnium et quinti inprimis, elevatione et gibbositate; scutellis marginis posticis latioribus, extrorsum sursumque reflexis; unde testae inferus ambitus ovatus quidem apparet, qui desuper inspicienti nihilominus oblongam speciem offert. Scutellorum inter se proportio et mensura non penitus quidem cum reliquis testis convenit, quae tamen varietates leves habendae, dum reliquae notae omnes congruant, quarum, quum supra ad amussim iam expositae sint, repetitio superflua foret.

Tab. X.

Tab. X.

TESTUDO GEOMETRICA. L.

T. scutellis testae ovatae omnibus elevatis superne planis, striis flavis velut e centro stellatim concurrentibus. *Schneid.* Schildkr. p. 352. —
Linn. Syft. Nat. ed. *Gmel.* n. 13. p. 1044.

T. nigricantibus et flavescantibus figuris geometricis. Jaboti. (Sabuti.) *Pif.* Americ. p. 106. tab. 105. n. 5. f.

T. picta vel stellata. *Worm.* Mus. p. 317.

T. testa tessellata major e Madagafcar. *Grew.* Mus. tab. 3. f. 1. 2.

T. tessellata minor. *Raj.* quadr. 259.

T. minor amboinensis. *Seb.* Mus. 1. t. 80. f. 8.

T. terrestris altera, Brasiliensis. *ib.* f. 3.

? T. major oblonga, testa profundiori, cute loricata, unguibus palmarum 5, plantarum 4; Hecatee. *Brown.* Nat. hist. of Jamaica p. 466. n. 5. ?

T. unguibus acuminatis: palmarum 5, plantarum 4. *Linn.* Mus. Adolph. Frid. I. p. 50. *Amoen. acad.* I. p. 139. n. 24.

T. *geometrica* pedibus posticis palmatis, testae scutellis elevatis truncatis. *Linn.* Syft. nat. XII. p. 353. n. 13.

Gefternnte Schildkr. *Gottwald.* Schildkr. tab. K. fig. 13. 16.

Knorr Delic. Nat. Tom. II. tab. LII. fig. 3.

T. *geometrica*, scutellis centro flavis, flavoque radiatis. *Cepede* Tab. IX. p. 157. et *Bonaterre.*

Frequentissima haec in omnibus Museis, et eleganti pictura facile dignoscenda testa, breviora exigit adumbrationem. Testa ovata, valde gibba, altitudine fere dimidium longitudinis aequante; antice declivior, postice et ad

latera magis praeceps. Scutum osseum pro mole animalis crassum et ponderosum.

Testae superioris Scutella XIII. Dorsalia 5, elevata, cavitatibus profundioribus inter se, et a lateralibus plus minus distincta, truncata; costis et fulcis (secundum animalis aetatem numero diversis) nitidis, regularibus, se cingentibus. Areola, in superiora et media scutelli parte, immersa, scabrospunctata, papilla vel lineola centrali glabra insignita; quae areola in minima testa ejusdem ac in maximis, figurae et magnitudinis; unde eam incremento testae non mutari constat. Scutellum disci primum et ultimum figura irregulari pentagona, intermedia hexagona; tertium et quartum reliquis simul majora et altiora.

Lateralia 4; primum figurae irregularis, tria reliqua deorsum quadrato-oblonga, fere aequalia; plano-convexa, areola in medio superiore posita, ubi aliquando convexiora.

Margo, antice declivis, ad latera et pone cum scutellis lateralibus aequaliter praeceps; undique acutus, antice profunde excisus. Numerus scutellorum marginis ut plurimum XXIV (interdum tamen, duobus in ferie postica accessoriis, XXVI *); antico impari lineari minimo; postico etiam impari convexiori plerumque, infraque planum reliqui marginis descendente et introrsum flexo; figura fere omnium (lateralium potissimum) oblongo-quadrata, fulcata; areola ad angulum inferiorem et posteriorem locata.

Color testae nigrescens vel obscure brunneus est; ambitus autem areolarum flavus; exinde divergentes conspiciuntur fasciae flavae lineam latae, rectae, quae ad scutellorum margines cum reliquis et oppositis contiguarum squamarum radiis uniuntur; horum radiorum numerus inconstans, plerumque tamen in singulis dorsalibus scutellis 10, 12, 13; in marginalibus 2, 3, cum brevioribus aliquot.

Sternum planiusculum, futuris 5 transversis divisum, et unica longitudinali. Lobus sterni posterior acute emarginatus, marginem testae superioris fere attingens. Lobus anterior in omnibus, quas vidi, testis mancus, pro eximendo animali effractus, unde etiam in icone imperfecta ejus figura. — Partis sterni mediae

*) Etiam XXV. secundum. *Schneider* p. 354.

Testudo geometrica.

51

mediae divisio anterior brevior, posterior lator; alae ejusdem breves et parum sursum flexae, ut etiam in majoribus testis margo scuti vix pollicem femis supra sterni planum horizontale elevatus fit. Sutura arctissima ossae utraeque testas conjungit, a 5to ad 9 marginis scutellum; interiores tamen processus sterni his anteriori et posteriori scutellis junguntur. Apertura testae posterior pro cauda et femoribus perangusta; (in maxima testa haec vix pollicem longitudine, et dimidium pollicem latitudine aequans.) Color sterni spaldiceus, circa areolas dilutior vel flavus, ejusdem coloris fascias rectas emittens. Mensura, testarum sex, sequens inveniebatur:

	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Longit.	5. poll. - lin.	4. ^{''} 6. ^{'''}	4. ^{''} 3. ^{'''}	4. ^{''} —	3. ^{''} 9. ^{'''}	1. ^{''} 5. ^{'''}
Latit.	3. ^{''}	3. ^{'''}	3. ^{''} 3. ^{'''}	3. ^{''} 3. ^{'''}	3. ^{''} —	2. ^{''} 8. ^{'''}
Altit.	2. ^{''}	2. ^{'''}	2. ^{''} 2. ^{'''}	2. ^{''} —	1. ^{''} 10. ^{'''}	1. ^{''} 9. ^{'''}
						— 11. ^{'''}

Animalis ipsius bona & fida descriptio adhuc desideratur. Cauda dicitur brevis; pedes omnes fissi, ? anteriores digitis 5, posteriores 4, omnibus unguiculatis. Capitis, secundum Sebam, color dilute flavus est, subtus vero paullo saturatior; pedum squamae pariter flavent.

Habitat in Asia et Africa; in Insula Adscensionis *), (Cepede) in Prom. Bonae Spei **); (Thunberg.) Dubito an in Russia australi ***)) et in America ****)) ? Certe de patria hujus, licet notissimae testae, non satis constat, et solus Thunbergius fide dignus et oculatus testis habendus est.

*) Unde in Museum regium Paris. apportata est, *Cepede* teste pag. 158.

**)) Thunbergii Iter. Verf. germ. pag. 166. et 266. „Abundat T. geometrica in arbutis Cap. Bon. Spei. Adhibentur ejus testae pro vasis et pyxidulis ad tabacum reponendum.“

***)) Voyages chez les Peuples Kalmoucks. Berne 1792. „Près de Pawlowsk, sur le „Don, on rencontre les premières Tortues, T. geometrica? il y en a de moyenne „grandeur et des petites, ou en trouve difficilement des grosses. Ses figures „métriques représentées sur leurs écailles, sont ou *des carrés parfaits*, ou des „*parallogrammes*.“ Quae notae T. geometricae minime respondeat.

****)) *Hecatce*, Brownii, absque dubio ad aliam pertinet speciem. Nimis etiam abhorret indicata a Brownio statura fesquipedalis a magnitudine omnium et ubique observatarum hujus speciei testarum.

Tab. XI.

et

Tab. XII. fig. 1.

TESTUDO MARGINATA.

Testa oblonga, gibba; lateribus retusa, margine postico explanato-depressa, scutellis XXIII.

T. graeca. Figura *Ceped.* Tab. VIII. et descript. p. 145. 146.

Pfuhl - Schildkröte. *Mayers Zeitvertr.* Tom. II. Tab. 61 - 63.

T. graja, testa postice explanato-depressa, lateribus retusa, scutellis subgibbis, glabris; marginali anteriori lineari. *Hermann.*

Testa oblonga, cujus arcus longitudinalis quarta fere parte arcum transversalem superat; alte convexa, ea ratione ut altitudo sit tertia, latitudo dimidia pars longitudinis.

Difci scutella XIII. Dorsalia quinque, plano-convexa; area centrali nempe in testa annosiore supra reliquam scutelli partem nonnihil elevata; glabra, lineis parallelis leviter fulcata. *Primum* pentagonum, lateribus leviter incurvatis, declive, parte infera humiliter carinatum, areola convexiuscula in parte superiora locata. *Secundum* subsexangulum, lateribus anticis angustioribus et incurvis, posticis latioribus subrectis, intermediis subaequalibus, arcuatis. *Tertium* s. centrale, situ horizontali, plano-convexum, sexangulum, marginibus anticis et posticis latioribus et rectilineis. *Quartum* inaequaliter sexangulum, postice declive et angustius, areola centrali convexiore. *Quintum* irregulariter pentagonum, planiusculum et declive.

Lateralia scutella utrinque quatuor; parte superiore et media, qua areolam insculptam habent, subconvexa, inde perpendiculariter fere declivia; leviter fulca-

fulcata. *Primum* figurae irregularis, margine infero latiore et arcuato, supero truncato; *secundum* et *tertium*, magnitudine fere aequalia, oblonge et deorsum quadrata; *quartum* ejusdem figurae, sed minus.

Color disci, ex badio nigrescens; media tamen et convexior scutellorum pars, flavo irregulariter distincta.

Margo tessulis componitur XXIV; quarum antica et impar, angustissima, linearis; tres anteriores utrinque cum disci anteriore parte aequaliter declives, acutae; a quinta ad nonam usque omnes multo decliviores et retractae, ad sextam, septimam et octavam potissimum marginis tessulam, inde testae superae latera valde retusa et coarctata, eoque ut desuper inspecta testa, ad secundum et partem tertii scutelli lateralis nulla omnino iis suppositi marginis pars conspiciatur; carina marginis ibidem obtusissima. Margo posticus, septem tessulas posteriores (nempe quae supra caudam, cum tribus utrinque proximis) completens, dilatatus valde et explanato depressus, ad futuras incisus, tres utrinque sinit ferraturas distinctas, quarum posteriores profundiores. Tessula postica media supra caudam, omnium latissima, rotundata, plana, depressior, etiam infra reliquorum planum descendens; solida est, nec in juniori testa divisa fuisse videtur, ob areolae solitariae in extremo ejus margine vestigium, et huic unico et foli respondentem sulcos parallelos.

Hujus itaque speciei margo, proprio et a plurimis aliis diverso ordine componitur; sunt nempe ejus scutella numero XXIV.

I. Anticum, lineare, angustissimum, acutum.

I. Posticum, indivisum latissimum, expansum, rotundatum.

XI. utrinque:

3. anteriora, dorso declivitate aequalia, margine acuto, repando.

5. lateralia, perpendiculariter declivia, obtusissima, et ex his 3 intermedia retractissima.

3. posteriora, lato expansa, ferrata.

Areolae marginalium scutellorum quadratae sunt, in angulo posteriore et infero sitae, fulcis parallelis cinctae.

Colorum in margine sequens observatur distributio: laterales tessulae, a quarta potissimum ad octavam, anteriore parte diagonaliter nigro, reliqua parte,

flavo tinctae sunt; anteriores et posteriores marginis tessulae, potiori parte nigrescentem, vel obscuriorem saltem, habent colorem, praeter areolam quadratam, quae macula flava, magis minusve dilatata notatur. Margo inferus pallidus est. In lateralibus autem marginis tessulis ea obtinet colorum dispositio, ut contemplanti testam a latere et e longinquo, appareant fasciae breves, triangulae, flavae, numero sex, cum aliis nigrescentibus alternantes; priores basi latiore sursum, apice deorsum spectantes in areolis terminantur.

Sternum tribus componitur lobis, et in duodecim dispartitur areas seu squamas ejusdem superficies. Lobus anterior superiorem testam longitudine aequat, emarginatus; posterior brevior est et bifidus; lobi medii alae sursum flexae, scutum sustinent. Fit autem conjunctio sterni cum scuto, a quarto (computando ab impari) ad nonum usque marginis scutellum, ope anfractuosae sed arctae futurae osseae; ex his quintum, sextum, septimum et octavum scutellum immediate, quartum et nonum autem mediate tantum cum sterno conjuncta sunt. Color sterni quoad maximam partem pallidus est, vel subflavescens; maculae nigrae subtriangulae, basi futuris sterni transversalibus insistentes, illud ornant. Sterni media pars, in specimine descripto, depressa, concava.

Hujus ab Ill. Hermanno nobiscum communicatae testae longitudo erat poll. $10\frac{1}{2}$. Altitudo testae superae poll. $3\frac{1}{2}$, cum sterno autem $4\frac{1}{2}$. Latitudo, ubi latera contractiora, poll. 5, ubi margo posticus dilatator, fere $6\frac{1}{2}$ poll. Singula marginis postici scutella lata erant poll. 2. Testa ponderosa.

Capite et extremitatibus carebat testa descripta, quae annosior videbatur, et superficiem hinc inde attritam habebat. Rostrum obtusum, truncatum exhibet figura Cepediana et Meyeriana. Pedes, secundum utrasque figuras, breves, robusti, clavati, majoribus squamulis muniti, unguibus palmarum 5, plantarum 4. Caudam figura Cepediana non exhibet; Meyeriana autem brevem, crassam, conicam, scutum vix superantem. Terrestrem esse speciem, fabrica testae et pedum conformatio ostendit. Differt a *T. graeca* L. statura, in quam excrevit, majore, numero marginalium scutellorum XXIV, disci lateribus planioribus et declivioribus, margine ad latera retractiore, obtusiore, postico latiore magisque explanato, et diversa scuti superi pictura.

Vera ejusdem patria adhuc ignota est. Ex America meridionali allatam fuisse nostrae simillimam testam, quam et ipse vidi, mihi relatum est.

Hanc

Hanc speciem suis quoque anomaliis subjectam esse, ex duobus in Belgio observatis speciminibus, didici; quorum, licet ambo magnitudine forma, structura, et coloribus, descriptioni in univcrsum convenirent, *alterum* tamen marginem posticum non in eandem latitudinem protensum habebat ac figura nostra, *alterum* autem scutello antico lineari fere carebat, quod minimum saltem et vix observabile erat.

Figura et descriptio ejus Testudinis, quam sub *T. graecae* nomine proposuit Generof. de la Cepede, cum nostra apprime convenit, et ad nostram certe pertinet speciem, id quod inspectio Tabulae VIII operis laudati, et praecipuorum descriptionis momentorum repetitio ostendet:

„*Testudo graeca*, inquit pag. 143. sqq., quam vivam descripsi, 14 fere pollices longa et 10 fere pollices lata erat, secundum arcum scuti mensurata. Caput pollicem unum et 10 lineas longum, pollicem 1 et duas lineas latum, poll. 1. altum; supra planum et triangulum. Oculi membrana nictitante praediti, solam inferam palpebram mobilem habebant. Mandibulae robustae, crenulatae et interne asperae, unde dentibus instructas esse perperam dictum fuit. Apertura aurium cuti communi obtecta. Cauda poll. 2. longa. Pedes clavati; antici $3\frac{1}{2}$, postici $2\frac{1}{2}$ pollic. longi. Cutis verrucoso-squamosa, magis minusve brunnei coloris, caput et reliquas partes investiens. Scutella disco incubant XIII, striata; *margo componitur scutellis XXIV, omnia, imprimis autem posteriora, multo majora quam in plurimis testudinum speciebus, et ita disposita, ut ferratus vel dentatus apparent ambitus testae superae, quae valde convexa et 4 pollices alta erat.* „ Patriam hujus testudinis non indicavit, generaliter autem *T. graecam* in Europa meridionali, Graecia, Amboina, Ceylona, Indiis, Iaponia, Africa, immo et America habitare dicit; unde facile apparet, ipsum plurimas simul et diversissimas terrestres testudines, sub eodem nomine eademque specie confudisse; ad nostram certe, praeter figuram et descriptionem memoratam, reliquarum nulla pertinet.

Tabulae Meyerianae icones nostro animali exhibent fatis congruas, si exceperis leves quasdam varietates in specimine Meyeriano forte obvenientes, incuriosam deinde colorum expressionem, et majores omnino testae desuper pingendae difficultates.

Tab.

Tab. XII. fig. 1. testudinis marginatae picturam linearem fiftit, ut eo melius sentiatur adfpectu difpar hujus a fequenti fpecie, (fig. 2. Tab. XII.) conditio. —

Tab. XIII.

et

Tab. XII. fig. 2.

TESTUDO TABULATA. *Wallbaumii.*

Testa oblonga gibba, fcuteillis difci reftangulis, fulcatis, areolis fubgibberis; margo aequalis fcuteillis XXIII.

T. americana terreftis, forte Jaboti Brafilienfibus, Cagado de Terra Lufitanis dicta. Marggravii. *Kil. Stobaeus* aet. litt. et fcient. Succ. 1730. p. 59. — *Schneid.* Nat. Gefch. der Schildkr. p. 363.

T. terreftis Brafilienfis. *Seba thef.* Tab. 80. fig. 2.

Testudo tabulata. *Wallb.* chelonogr. p. 78. et 122.

Testudo terreftis fquamis aureis tefelata. Plumier. *Gautier* Obfervat. fur l'histoire naturelle T. I. Part. III. pag. 150. Tab. C. — *Schneid.* Schrift. d. Berl. Naturforfch. Fr. IV. B. 3. St. p. 262.

T. testa ovali gibba: fcuteillis difci medio flavis, margine nitente atris, fulcatis, lateralibus polygonis. *L. Syft. nat. ed. Gmel.* T. 10. 33. p. 1045.

Testam, ad cujus exemplar tabula XIII exarata eft, Illuftr. Hermannus una cum priori, nobifcum communicavit, fub *T. graecae* L. nomine. Descriptionem alius, ejusdem fpeciei testae, Ill. Retzio, debeo, testae priori ex toto convenientem. Pleniffimam et accuratiffimam poft *Kil. Stobaeum* testae

testae descriptionem exhibuit Wallbaum l. c. sequentibus verbis: „Lorica
„est ponderosa *), fortissima, oblonga **), fere tam alta quam lata; antice
„emarginata; squamis angulatis, marginatis, quasi contabulata; colore castaneo
„et sulphureo, quorum ille maximam partem squamarum prope futuras, hic
„autem medium penetrat. Scutum circumcirca convexum alte descendit, ut
„margo pone et a lateribus perpendicularem, ante autem, scilicet super col-
„lum declivem directionem obtineat. Squamae XXXVI. illud operiunt, qua-
„rum XIII. subaequales in tribus seriebus alternatim ordinatae disco explent.
„Hae respectu longitudinis scuti latiores quam longae, et in junioribus ani-
„malibus super futuras, quibus dispescuntur, eminent; in seribus vero parum
„vel nihil prostant. Suturae longitudinales duae, instar humilis ziczac flexuo-
„sae, ad utrumque latus squamarum dorsalium pervadunt; aliaeque fere similis
„marginem a disco separant. Caeterae rectae, fere omnes transversae alterna-
„timque sitae sunt. Superficies squamarum maxima ex parte, praesertim secun-
„dum ambitum, costis et fulcis contegitur, quorum exteriores castaneo, et
„interiores sulphureo colore tinctae sunt.

„Area in medio gibbera, punctis elevatis scabra, citrina, fordide fuscata
„angulis suis ambitui squamae similis est.

„Dorsales quinque inaequales spinae dorsum incumbunt. Prima quinquan-
„gularis, flabelliformis, ante latior quam pone, aream humiliter carinatum
„continet. Secunda et tertia minores prima, latiores quam longae, sexan-
„gulares. Quarta etiam sexangularis, cuius latus anticus dupla longitudine
„superat posterius. Quinta flabelliformis, convexa, ante truncata et angu-
„stior quam retro, ubi limbus inaequaliter rotundatus marginales squamas
„tangit.

„Laterales (disci) squamae aequant dorsales. Prima quadrantem circuli, api-
„ce truncato, repraesentat. Secunda et tertia sibi invicem similes, quinque angu-
„los

*) Ponderus testae Herman. erat unciarum XLVI cum semisse; Graja e contrario, ejusdem fere staturae, $\frac{2}{3}$ tantum partes ejusdem ponderis habebat. Ita quoque testam Testudinis a Stobaeo descriptam ponderosissimam omnium, quas novit Ill. Retzius, dicit, unciarum nempe 27 pond. civil. Sueciae.

***) Conferantur Mensurae infra expositae.

„Ios habent, quorum superior obtusus angulus futuris transversis, quae squa-
 „mam tertiam dorsalem a suis vicinis separant, occurrit. Quarta trapezoides
 „humilior est antecedente.

„Margo crenatus et gibberus in parte anteriori demisse arcuatus, decli-
 „vis atque emarginatus; in lateribus scuti (a 3tio ad 8vum scutell.) prae-
 „ceps, pone valde obtusus (scutellum caudale cum ultimo dorsali unum
 „continuum quasi arcum formans) et versus lobum sterni posteriorem in-
 „flexus. Squamae marginales XXIII. trapezoides, ad formam literae Π fulca-
 „tae eum operiunt. Ultima illarum maxima extus admodum convexam su-
 „perficiem habet. Colore sunt sulphureo, qui maculis lanceolatis castaneis
 „super futuras distinguitur.

„Sternum subplanum pone medium aliquantum impressum, antice sursum
 „curvatum, alis brevibus arcuatis, quae cum scuti limbo subter uniuntur,
 „(ad scutella marginis 4-8, futura ossæ arcta) et duobus lobis ante retrō-
 „que instructum est. Prior, qui longitudine superat superiorem, est semiorbi-
 „cularis, incurvus, ante truncato emarginatoque processu auctus adeo, ut
 „oram anteriorem scuti aequet. Posterior lobus fere rectus, atque in basi
 „et medio similis est priori; verum finitur processu ampliter emarginato,
 „qui in angulos duos obtusos, versus limbum scuti parum incurvatos, exit.
 „Superficies scuti futura media longitudinali et quinque aliis transversalibus
 „in octo inaequales, quadrangulas, fulcis angulosis exaratas, areas dividitur.

Mensura testae Hermannianae erat: Longit. 10. poll. 6. lin. Lat. 6." 6.""

Altitudo utrarumque test. 5." a margine test. superior. 4."

Retzius testam suam dicit: 9 poll. long. 5½ latam. 5. altam.

Wallbaum 9." 6." long. 5." 9." lat. 4." 1." altam.

Kil. Stobaeus 10. — 6." 6." 5."

Qui brevis fuit in describenda testa Kil. Stobaeus, uberiorem tradidit reliquarum in speciminibus Wallbaumi et Herrmanni deficientium partium adumbrationem sequentem:

„Caput serpentino simile, meatu auditorio externo et palpebra superiore
 „carens, supra luteis maculis, infra rubris notatum. Os limbo corneo utrin-
 „que serrato loco labiorum praeditum, per quem nares transeunt. Utraque
 „maxil-

„maxilla canaliculata dentibus minutis armatur *). Lingua lata et ro-
„tunda.

„Oculi nigri valde habetes semperque humidi, per quos etiam viva
„lachrymas saepius ejaculabat, cum sibilo spumeo.

„Collum, quod ad quatuor fere pollicum latitudinem viva poterat exten-
„dere, et rursus sub testa retrahere, pelle fusca, rugosa et squamulis ob-
„sita, inclusum per synevrosin scapulis et vertebrae dorsales erat annexum.

„Crura crassa, arcus instar curva, et rubris maculis distincta, quae etiam
„sub testa adducere poterat, anteriora quinque latos ungues, posteriora qua-
„tuor habent **).

„Cauda crassa, conicae figurae, unciam circiter longa, quam etiam viva
„est corrugare et elongare viva pro lubitu posse, in hac illi quoque ani-
„sphincter.

Habitat in Africa australi? — Americam meridionalem patriam hujus
testudinis esse, Seba et Gmelinus indicant; cujus tamen asserti nullos testes ha-
bent. Clar. Thunberg autem, in itinere suo ad promontorium bonae spei, col-
laris Hottentottarum figuram exhibet, quae inter alias res etiam parva hujus
testudinis testa ornata est, unde ejusdem patria in Africa potius statuenda.

Animal, a Kil. Stobaeo descriptum, minima et vilissima esca, stercore
scilicet gallinaceo et columbino, atque radicibus solani tuberosi esculenti seu
Battatae Virginianae, paucissimoque potu contentum diu vixit.

Nomen *Test. tabulatae*, ob regulares et ordinatissimas quibus scutum or-
natur tabulas, a Cl. Wallbaumio ipsi impositum, apprime conveniens, eam
quoque ob rationem retinendum erat, quod post Stobaeum optime ille hanc
testam descripserit.

H 2

Testa

*) Rostrum breve declive, maxillis minutim denticulatis: superiori sinu parvo rotundo an-
tice excisa. *Retzius.*

***) Pedes antici, squamis magnis fere imbricatis tecti, compressi, digitis nullis, sed
unguibus 5, oblique truncatis terminantur; postici subtrigoni, clavati, undique squa-
mosi, unguibus 4 similibus instruuntur. *Retzius.*

Testa a congeneribus satis et sufficienter distinguitur angulis scutellorum rectoribus, fulcis et costis saepe profundioribus, latioribus, futuris interjectis rectilincis, quibus prae reliquis omnibus excellit. Numerus deinde scutellorum marginalium, XXIII, satis constans et characteristicus esse videtur; talem inveni in quinque testis diversissimae staturae; talem indicat Retzii descriptio, et eundem exhibet figura Sebaeana et Gautieriana. Deficit nempe in omnibus scutellum anticum; et indivisum est scutellum posticum.

Colores ab auctoribus varii indicantur; casu forte vel tempore mutati. Sic scutella disci nigra, aream mediam albidam dicit *Retzius*; purpurascentem in peripheria scutellorum colorem, et in medio dilute rubellum, *Seba*. Capillis (et pedum) colorem dilute griseum *Seba*; easdem partes autem rubromaculatas, *Gmelin*. Sternum flavum, *Gmelin*; albido flavidum autem, in medio macula subquadrata fusca, *Retzius*. Testa nostra depicta, areas fulvas et reliquam scutellorum partem fusco nigram habebat; distinctis tamen certisque ubique limitibus separatas colores.

Quam maxime denique quoad colores differt pictura *Gautieri*. Conveniunt omnino generalis testae et artuum structura, scutellorum rectangula compositio, et numerus marginalium &c.; sed color scuti in universum pallide badius, fere rufescens, areae scutellorum citrinae, limbo caerulescente et alio interiore subrubro, pedes virescentes cum maculis sanguineis, et caput rubellum fiuntur; quae, si ad vitam expressa fuerint, pulchram omnino huius speciei varietatem indicarent; hujus enim testudinis *Gautieri* cum testudine *Stobaeana* identitatem, etiam Ill. Schneiderus l. c. agnovit.

Figura Sebae plantas unguibus quinque instructas ostendit.

Pulcherrima porro inter Testae nostrae *adultae* partes varias proportio observatur. Exhibet enim Scutellum dorsi medium, seu centrale, mensuram normalem quasi, pro reliquis plurimis. Ejus latera quatuor breviora 13, duo longiora 24 lineas longa sunt.

Longitudini laterum breviorum respondent, levissima tantum variatione:

Anguli laterales scutellorum dorsalium secundi et quarti; latera igitur etiam superiora scutellorum lateralium, quibus dorsalibus illis junguntur. Sulcus inter

inter primum et secundum scutellum laterale, et inter tertium et quartum, duplam illam mensuram habet; uti quoque basis scutelli tertij lateralis, et, minima tantum differentia, etiam quarti scutelli basis.

Longitudo, ab angulo superiori scutelli lateralis secundi, (quo secundo et tertio dorsali jungitur) per medium illius ad marginem prominentiorem testae superioris mensurata, quatuor exacte tales mensuras habet. Eadem mensura determinatur longitudo infera plurium scutellorum marginalium; nempe a quarto ad undecimum, omnium. Sterni quoque longitudo, secundum futuram longitudinalem, octo ejusdem mensuris respondet.

Aliarum iterum partium proportiones ad normam laterum longiorum scutelli centralis conformantur. Sic e. g. basis scutelli lateralis secundi; distantia duorum angulorum superiorum scutelli caudalis; sextum et septimum scutellum marginis diagonaliter; penultimum et antepenultimum scutellum marginis junctim mensurata. Sed et peripheriae disci, (secundum fulcum, qui inter marginem et discum est, mensuratae) septupla deprehenditur mensurae indicatae longitudo.

Haec tamen exactior partium inter se proportio, in adultis testis tantum, absoluto et perfecto staturae incremento, locum obtinere videtur.

Differentias, quas in duabus minoribus et septem tantum pollices longis testis observavi, hic adjungere liceat.

1) Scutella dorsalia, secundum et tertium potissimum, margines laterales inaequales habent; ita nempe, ut ab angulis lateralibus, (quibus futuris scutellorum lateralium inter 1mum et 2dum, et inter 2dum et 3tium respondent) posterior brevior sit, eadem autem proportio inversa obtineat ratione laterum superiorum scutellorum lateralium. Incremento itaque procedente, scutellorum dorsalium latera posteriora, lateralium autem anteriora dilatantur, ut aequalem obtineant dimensionem, qualis in adulta observatur testa.

2) Areolae scutellorum scabro-punctatae, in medio tamen politae sunt plurimae.

3) Scutellum dorfi quintum, una cum suppositis sibi marginis scutellis tribus posterioribus, magis devexa et praecipitia sunt, quam in adulta.

4) Sulci, quibus areolae scutellorum circumscribuntur, numero omnino pauciores observantur, quam in testa majori. An ideo forte ex fulcorum numero, numerum annorum computare licet, uti ex annulis concentricis arborum?

5) Sternum utriusque testae minoris planiusculum.

Obtinet autem inter duas has, (quoad magnitudinem, formam et colores quam maxime congruas) testas alia differentia; habet enim altera testa mediam scutellorum partem elevatiorem, et areolas marginibus latioribus praeditas, simul et prominentiores.

Tab. XIV.

TESTUDO TABULATA. *Pullus.*

Sistitur in hac tabula Testudinis tabulatae, pullus, ad naturam depictus; servatur idem in Museo Academico Erlangensi, ejusque iconem, ob capitis extremitatumque cognitionem, minime superfluum fore, credidi.

Convenit figura testae totius et scutellorum, testae priori et adultiori. Scutella singula unica tantum, sed latiori costa marginata sunt, (dum testa annosior costis et fulcis pluribus distinguatur. vid. supra.) Area media, pro scutellorum portione magna quidem, re ipsa autem non major quam areola testarum adultiorum, plana, punctis scabra, citrina. Scutellum dorsale primum quinquangulare, sed antice non latius quam postice, ut in testa majori. Secundum et tertium carinae vestigium quoddam, cum foveolis depressis ad latera ejusdem ostendunt. Scutella Marginis, numero XXIII, et figura antecedenti similia; lateralium tamen margo acutior, subreflexus. Sternum planum; et in parte posteriore lobi medii, Macula fere ovalis conspicua, — umbilici forte vestigium?

Lori-

Testudo tabulata.

63

Lorica hujus testudinis, molliuscula adhuc et pressioni facile cedens.

Longitudo Testae superioris, poll. 2. lin. 3. Latitudo 1. poll. 9. lin. Altitudo circiter poll. 1.

Caput oblongo ovatum, supra convexiusculum. Squama in medio capitis major subrotunda, antice sex aliis minoribus, postice semilunari unica cineta. Color squamarum majorum pallide citrinus, ad margines hinc inde fuscus. Rostri apex obtusus. Nares non prominentes. Oculi nigri. Collum subtus, cum gula, albidum.

Pedes antici breves, clavati (basi latiori), squamis majoribus rigidis obfessi. Digni distincti nulli. Ungues 5, recti, acuti. Pedes postici, breves quoque, clavati et truncati magis quam antici, squamis minoribus, tenuioribus a latere externo tecti; a latere tamen unguibus opposito squamis aliquot majoribus, robustioribus firmati. Ungues quatuor.

Cauda brevis, crassa, conica, lorica vix superans; squamis tecta minoribus. —

Tab. XV.

TESTUDO TERRAPIN.

Testa supera depressa, scutellis dorfi anterioribus carinatis,
margine laterali costato, postico crenato.

An: — The Terrapin, *Testudo quarta minima lacustris*, unguibus palmarum quinis, plantarum quaternis, testa depressa, ovali. *Brown*. Hist. nat. of Jamaica. pag. 466. n. 4.

Testudo palustris. *Linn*. Syst. nat. ed. *Gmel*. n. 23. p. 1041.

Terrapen, testa superiora planiuscula et ovata. *Cepede* pag. 229. et *Bonaterre* n. 26.

Testa superior oblonga, valde humilis, demissa et aequaliter convexa, lateribus disci utrinque planitie parum arcuata devexis; antice sinuata, margine laterali recto, postice ovata, crenata. Disci scutella XIII, circa areolam minimam profunde fulcata et late costata; costis anterioribus latioribus. Carina dorfi obtusa, ad scutellorum commissuras interrupta. Scutellum dorfi *primum*, subpentagonum; margo anterior latitudine tribus marginalibus scutellis respondens; obtuse carinatum; *secundum* et *tertium*, sexangula, latiora quam longa, marginibus (in adultioribus potissimum) repandis, angulisque anterioribus obtusis; carina, quam in priori, elevatior quidem, obtusa tamen, glabra et pone demissior; *quartum* simile prioribus, sed latius, declivius, ora postica flexuosa; *quintum* irregulariter pentagonum, planiusculum, cum levissimo tantum et valde humili carinae vestigio *).

Arcolae in junioribus testis scabro-punctatae, parvae, ab ipsa carina dorsali bipartitae, in majoribus testis fere oblitteratae.

Cari-

*) Praeter fulcos, quibus exarata sunt singula scutella, laevis est illorum reliqua superficies. In una tamen testarum, quas possideo, discus praeter parallelos et omnibus communes fulcos, vagis et intortis, quasi vermibus exesis, lineis distinguitur.

Carina scutellorum dorsalium quatuor anteriorum, elatior et distinctior, cum reliquae testae structura, characterem speciei haud spernendum praebere videtur.

Scutella disci lateralia IV utrinque; magis in planitiem vergentia quam in ulla alia specie; areola versus marginem posteriorem et medium magis locata, parvula, costis latioribus, fulcisque profundioribus circumscripta; *primum* figura irregulari subquadrata, margine infero latiori arcuato; *secundum* pentagonum et reliquis majus; *tertium* irregulariter et oblique pentagonum; quartum minimum et irregulariter quadratum.

Margo testae, ante sinuatus, dehinc aequali cum disco declivitate, ad latera rectus, pone ovatus, obtuse crenatus et scutellorum ora extrema magis minusve replicata undique costatus. Scutella XXV, subquadrangula, angusta, fulcata, declivitate dorso aequalia. Primum minimum, quadratum, acutum; tria utrinque proxima, margine extremo obtuso replicato; quinque lateralia superne angustissima, inferne autem gibbera, extrorsum tumida et dilatata, (tria cum primis intermedia,) connexa sunt cum sterni processibus, in hac specie altioribus; tria postica latiora paullo, margine acutiori, replicato tamen; duo ultima supra caudam, deorsum concava, adque futuram distinguentem emarginata.

Testae ut plurimum unicolores, sed fusco, lurido, cinereo variantes; in junioribus tamen (e quarum numero erat specimen depictum) dilutior et albido flavescens hinc inde color, ad scutellorum dorsalium et marginis ambitum in primis intercedit.

Sternum angustius et paullo brevius est quam supra testa; acute truncato sinuatum, pone emarginatum; planum est et firmum, multum et aequali spatio undique a scuto distans. Suturarum numero consumto in XII areas dissecitur. Suturae mediae transversales rectilineae. Alae sterni latae, altiores, oblique extrorsum sursumque flexae, mediante symphyssi utrasque testas arcte et firmiter colligant. Color sterni aliis ex toto albus, aliis fuscus, vel (ut in specimine depicto) albus lineis nigris variegatus.

Testas coram habeo *quatuor*, quarum maxima poll. $6\frac{1}{2}$ longa, $4\frac{3}{4}$ lata; $1\frac{1}{2}$, ex margine scuti alta. — Specimen depictum erat poll. $4\frac{1}{2}$ longum, I poll.

poll. $3\frac{1}{4}$ latum, poll. 1., ex margine altum; alae sterni poll. $\frac{1}{2}$ altae, poll. 1. latae. Erit itaque altitudo scuti seu testae superae, ad ejusdem longitudinem, ut 1 ad 4.

Habitat in America septentrionali. Duas inde mecum adportavi testas; duas minores misit Rev. Henr. Mühlenberg *). *Terrapins* ibidem nuncupari solent, et hoc sub nomine in foris Philadelphiae, et alibi, venales prostant. Licet capitis et extremitatum cognitione destitutus, aquaticam esse speciem pro certo tamen scio, nam maxima, quam possideo, hujus speciei testa, ex animali in aquis subdulcibus Insulae Longae capto, deprompta fuit.

An nova sit et non descripta species, nunc temporis injudicatum relinquo; quippe eandem esse cum Brownii Terrapin, l. c., facile crediderim; similitudo probabilis saltem, praeter nominum convenientiam, ob staturam minorem, testam depressam, ovalem, aliasque inter se convenientes condiciones. In aquis stagnantibus Terrapin habitare, in pratis vicium quaerere et ad 8-9 pollices (in Jamaica) crescere, dicit Browne, cui porro addit Cepede, „carnem fapidam esse et pro sana haberi.„

Nomen Terrapen pluribus imponi videtur speciebus, quippe T. clausa Terrapen quoque *Edwardo* audit, quam tamen ab illa *Brownii* diversam esse, jam pridem monuit Ill. Schneider in Hist. nat. Test. p. 335. —

*) In recentissime epistola, Reverend. Mühlenberg sequentia addit: „Habitat in aquis falsis; ad pedis magnitudinem interdum excrescit. Pedes palmati; palmae 5, plantae 4-dactylae. Cauda brevis.„

Tab. XVI.

TESTUDO CARETTA. L.

Testa ovato - cordata, ferrata; scutellis disci quindecim, dorsalibus postice gibbis.

T. Caouanne. *Rocheff. hist. nat. des Antilles* p. 248. fig. p. 246.

T. marina. *Caldesi observat. anatom.*

T. marina. *Gottwald. Fig. I. II. III. ?*

T. marina Caouanna dicta. *Raj. p. 257. Catesby tab. XXXX. p. 40.*

Loggerhead-Turtle. T. unguibus utrinque binis, acutis, squamis dorsi quinque gibbis. *Brown. jam. p. 465. n. 3.*

T. pedibus natatoriis, unguibus acuminatis palmarum plantarumque binis. *Gronov. Mus. Ichthyol. T. II. n. 69.*

T. pedibus pinniformibus, unguibus acuminatis geminis, rostro acuminato: testa ovata ferrata, dorso tuberculato. *Gronov. Zoophyt. n. 71.*

T. Caretta, pedibus pinniformibus, unguibus palmarum plantarumque binis, testa ovata acute ferrata. *Linn. Syst. nat. XII. p. 351. n. 4.*

Die Meer-Schildkröte. *Meyers Zeitvertr. Tab. XXX. et XXXI.*

Caret. *Dict. Encycloped. Planch. Vol. 2. Tab. XXV. fig. 2.*

The mediterranean Tortoise. *Pet. Brown. New Illustr. of Zool. Plate XLVIII. fig. 3. Pullus.*

Testuggine di Mare. *Cetti Storia di Sardegna. Tom. 3. p. 12.*

T. Caretta. *Wallbaum Chelonograph. p. 4. et 95. Excluf. Synon. Brown. et Catesb. — Animal. ped. 1. poll. 8. long. accurate descripsit.*

T. Cephalo, scutellis dorsalibus postice gibbis, unguibus palmarum plantarumque binis. *Schneid. Schildkr. p. 303. n. 2.*

T. Caretta. *Linn. Syft. nat. Ed. Gmel. p. 1038.*

T. Caouanna, unguibus acutis: plantarum binis. *Cepede p. 93.*

T. Caouanna, pedibus pinniform. testa ovata, margine ferrata, scutellis mediis postice acutis, unguibus plantarum palmarumque binis. *Bonaïerre n. 3.*

Testa superior ovato-cordata, circa medium latior, posteriore parte contractior; demissa convexa; altitudo scuti tertiam partem et quod excedit, longitudinis aequat; supra collum retusa et rotundata, limbo laterali et posteriori rare ferrato, ferraturis posterioribus acutioribus profundioribus.

Discum scuti XV occupant squamae, in tres series alternatim digestae. Dorsales quinque majores, subsexangulares et leviter carinatae in media serie cubant; earum carina autem postice elevatior et gibba in junioribus, in adultioribus saepe in dentem acutum, subinde et acuminatum prolongatur; ut tamen etiam aliae occurrant et maximae molis testae, humilioribus iis carinae tuberibus; cujus diversitatis ratio utrum in aetate et mole majori, an forte in sexu posita sit, explicare non possum.

Duae laterales series similes, declives sunt, quaelibet regulariter quinque transversis, oblongis, pentagonis, dissimilibus, crescentibus et decreascentibus majoribus componitur squamis *). Et satis constans videtur quinarium lateralium squamarum numerus, quippe maximis aequae ac minimis hujus speciei testis solemnis. Sed inaequalis observatur illarum superficies; pars superior enim aequalis et plana, inferior inter octo, scuti ossi substrati, exstantes

*) Wallb. pag. 96. — Praeter quinonem autem squamarum consuetam, quandoque squamae quaedam accessoriae, in hujus aequae ac aliarum specierum testis observantur. Tales adnotavit Wallb. pag. 101. n. 2. in *Testud. Carettae varietate.* „Praeter illas quinque dorsales sexangulares, duae accessoriae, dissimiles et inaequales, dente destitutae, aderant. Prima earum brevis quinquangularis, glabra, retro acuta, tertiae sexangulari, quasi imbrex incumbabat. Altera oblonga quadrata, major quidem, prima accessoria, sed minor sequente, inter tertiam et quartam sexangularem locum, suum habebat. „Tales etiam in Pullo T. Carettae, quem nuper in liquore conditum accepi, observo; ejus enim inter 3 et 4, aequae ac inter 4 et 5 squamam dorsalem duae minores ad sunt adventitiae squamae, uti quoque ex his contiguis, lateralibus squamis, 4 et 5 finistri lateris, dextri lateris sola 5ta, quaelibet accessoriam parvulam habet squamam.

stantes veras costas *) septem ostendit spatia depressiora. Margō crassior, costatus et depressus; squamae ejus XXV, dissimiles, minores, subquadratae, longiores quam latae, quarum posteriores magis magisque in rhomboideam figuram vergentes, angulo recto retrorsum prostant. Sternum osseum, scuto angustius et multo brevius, alatum, gibberum, bicarinatum, lobo magno rotundato ante retroque porrectum, cute coriacea tegitur, quae sulcis obscurioribus transversis et longitudinalibus in duodecim arcae inaequales dispescitur; his accedunt quatuor utrinque arcae minores, alas sterni tegentes. Ligamenta fortia sternum cum scuto, ad 6-10 marginis scutella, colligant.

Caput mediocre, ovatum, tetragonum, rostratum, ante subacutum; supra convexiusculum, squama cervicali majori convexiori, duodecim minoribus cincta; ad latera subplanum, perpendiculare. Rostrum cuneatum, subrectum, ante obsolete acutum et praecipue. Maxillae inaequales, cultratae, vaginatae, prope apicem crenulatae. Nares in gibbo molli, super apicem rostri sitae, prominentes. Collum crassius et brevius capite, cute rugosa indutum, sub scuto retrahendum; caput autem sub scuto non potest abscondi.

Pedes in sinibus sterni siti, extrorsum directi, indivisi, binis unguiculis armati, non omnino sub scuto absconduntur. Cutis pedum rugosa, in superficie supra squamis quadratis et subrotundis, mollibus, obtecta. Priores pedes longi, plani, pinniformes, versatiles, palma integra, falciformi, acumine obtuso, ac squama magna illi accreta, terminantur. Postici prioribus multo breviores, planta integra, spathulata, repanda et vestitu affimili prioribus, instructi sunt. Unguiculi bini, fortes, breves, angustati, depressi, parum incurvati, acuminati, remoti, ad marginem externum primo et secundo digito omnium pedum insidentes, retroversi prostant. Illi in pedibus prioribus longitudine reliquos pedum posteriorum superant. Extrema digitorum reliquorum singulorum squama magna includuntur.

*) Wallb. pag. 107. n. 31. in Sceleti T. Carettae descriptione: „Costae utrimque novem, lamina ossea intermedia inter se coalitae, scutum perficiunt, quarum VIII verae ad marginem osseum scuti perveniunt, eumque tenent. Prima spuria, angustior, a secunda costa minus distat. Laminae intermediae osseae totum interstitium costarum non explent, sed post medium costarum desinunt. Quod reliquum est interstitii, membrana tendinea intus et squamis extus adoperitur.“

Cauda conica, cute rugosa obteeta, nunc brevior, nunc longior scuti margine.

Color scuti speciminis exsiccati et in hac nostra tabula picti, ferdide flavescens, sterni albidus erat. Videtur autem multum variabilis esse color in hac specie. Adnotavit enim Wallbaumius, *T. Carettae* ab ipso descriptae *primae*, colorem superne obscure spadiceum, flavis striis hic et illic divergentibus intermixtum, subter ex albedo flavidum; *secundae* et minoris, (pag. 101.) color lucidior erat atque in prima. Spadiceus enim medium squamarum dorsi obumbrans, ad rufum vergebat, et striae in illis flavidae, radiatae, versus oram anteriorem divergentes, magis translucebant; squamae marginales atrae colore flavo prope limbum externum tinctae erant. Flavescens, nigro maculatum colorem, *Cepede*, fuscum *Gottwald*, pallidum, immo in variis varium, *Caldesi*, dicunt.

Habitat in Mari Mediterraneo, Atlantico.

Omnem transnatat Oceanum, cujus rei exemplum narrat Catesby. Capitur prope *Cagliari* et *Castel Sardo*, 400 libras interdum pondere aequans. *Cetti*. Hanc quoque vidi testudinem Neapoli, pondus librarum 100 excedentem, cujus testae superae serpulae aliaeque conchylia parasitica adhaerebant. Rancida et ingrata illarum est caro, atque hinc est quod parum aestimantur, valdeque prae reliquis multiplicentur, in India Occidentali. (Catesby.) Nihilominus jucundum praebet ferculum monachis Italis. Ova delicatiora sunt. — „Superat reliquas testudines audacia atque voracitate, nec etiam „sordidum respuit cibum. Vescuntur maximam partem conchylis, ob firmitatem namque duritiemque maxillarum durissimas etiam comminuere „possunt testas, praesertim vero buccinum, quippe cujus partes ipse ex illarum ventriculis exemi: vidi quoque majora conchylia cum foraminibus, „morsu harum testudinum, ex piscatorum relatione, factis., Catesby.

Tegumentum corneum hujus testudinis minus pulchrum est et concinnum, tenue, flexile; dubium igitur, an unquam ab artificibus ad utensilia formanda aut ornanda adhibeatur, quod Wallbaum. p. 99. asserit, quem nominis *Carettae* ambiguitas probabiliter hunc in errorem induxit; nomine *Caret* enim spoliolum *T. imbricatae* appellant mercatores Galli.

Anatomen animalis uberiolem exposuit Wallbaum.

Indi-

Individuum ejus iconem diminutam tabula nostra exhibet, ad Portum Liburnum captum, Illustr. Ottaviano Targioni Tozzetti debemus. Longitudo testae superae erat pollic. 7. lin. 6.; latitudo maxima, ad costam tertiam, poll. 6; altitudo scuti absque sterno poll. 2, cum sterno poll. 3. lin. 6. — Testarum a Wallbaumio descriptarum, erat 1ma 14 poll. 6 lin. longa, 12 poll. lata, 5 poll. 4 lin., cum sterno, alta; 2da 12 poll. longa, 9 poll. lata, 5 poll. cum sterno alta. Invenitur itaque latitudinis maximae ad longitudinem proportio, circiter ut 4 ad 5.

Singulares hujus testudinis notae sunt:

- 1) Latitudinis scuti ad longitudinem proportio major.
- 2) Numerus scutellorum disci lateralium regulariter quinarius; quem Wallbaumius in descriptionibus duarum testarum notavit, et icones Brownii, Mayeri, atque Encyclopaediae fatis distincte exprimunt, quemque et ipse in quamplurimis observavi omnis aetatis specimenibus.
- 3) Interstitia inter costas veras ad latera disci depresso. Hanc quidem structuram communem habet cum aliis quibusdam, ut *T. japonica* Thunbergii, *T. punctata* f. *chagrinea* Cope Tab. XI. et *T. serpentinae* adultioribus specimenibus; in enumeratis hisce autem aliae notae differentes simul occurrunt. In junioribus testis magis obscura quidem ista costarum prominentia, propter ipsarum teneritudinem, est; subtilius vero illam quaerenti, facile se prodit. Non obstat igitur, quod nec Brownii laudata figura, nec nostra, animalis pulli, quae Tab. XVII. exhibebitur, eas depresso repraesentant.
- 4) Margo scutellorum dorsalium posticus, secundum aetatem? vel sexum? plus minus elevato-acuminatus.

Si quis forte dubitaret, an nostra, ex Mari mediterraneo adportata *Testudo Caretta*, eadem sit cum *T. Caretta* Indiae occidentalis, is sequentia, quaeso, consideret momenta. 1) Testudines quas Wallbaumius descripsit, et fecavit, ex Indiae occidentalis insula St. Crucis advectas fuisse, ipse opinatus est; descriptio autem, quam exhibuit, ad unguem fere cum nostra mediterranei maris testudine ita convenit, ut ipsius verba in univ. sum repetere potuerim. 2) Ill. Pennant in *Philos. Transact.* LXI. pag. 266. duas

in

in Mari mediterraneo species testudinum inveniri tradit, alteram *coriaceam*, alteram autem similem *illi* testudini Indiae occidentalis, *quae vix edulis est*. Haec ultima ex Porto Liburno ad ipsum advecta fuit, et dubius haesit Ill. Pennant, an specie differat a Testudine Indiae occidentalis? Ea autem dubitatio quasi sublata est 3) observatione Catesbaei, qui testudinem suam Caouannam, nostram Carettam, totum transnatare oceanum dicit, et ipse, ejusmodi testudinem captam fuisse in media via inter Accipitrum et Bahamenses insulas, testis est.

Tab. XVII.

TESTUDO IMBRICATA. *Linn.*

TESTUDO MYDAS. *Linn.*

TESTUDO CARETTA. *Linn.*

Trium testudinum marinarum icones in hac tabula una exhibentur; ad naturam et accurate delineatae omnes; pullorum quidem animalium, sed quae suppetent ad demonstrandum quod singulas has species interest discrimen, in quo interpretando multum hucusque aberraverunt historiae naturalis scriptores. Praemissa igitur breviori singularum descriptione, enumerando praecipuas tantum in partium proportione figura et structura positas differentias, aliis quibusdam huc facientibus observationibus criticis viam sternam; nam adutorum exemplorum icones et historiae seorsim tractandae sunt.

TESTUDO IMBRICATA. *L.*

Testa $20\frac{1}{2}$ lineas longa; 14 l. lata; 6 l. a margine, 9 l. a sterno alta. Figura *ovalis*, ante parum retusa; ad latera et ad pedes usque *crenata*, dehinc *ferrata*, pone acute angulata. Discus subconvexus, fultem quam sequentium minus depressus; trifariam convexus, medio et ad latera (scilicet in pullis

pullis tantum) interrupte carinatus. Carina dorsalis obtusa, cujuslibet squamae pone elevatior. Squamae disci XIII. situ imbricato distinctae a sequentibus, quaelibet enim ora posteriore proximae incumbit; glabrae, ante carinam rugosae. Dorsales V. inaequales, latiores quam longae, utrinque declives, sexangulares; anguli antici et postici breviores, obtusiores, laterales longiores, acutiores; ora postica linea minus recta, subcurva finitur.

Squama dorsalis media 7. lin. transversim lata, $3\frac{1}{2}$ lin. longa. Squamae disci laterales VIII. figura inaequales, latiores quam longae, magnitudine fere omnes dissimiles.

Margo declivior, angustior, obtusior; squamulae ipsum componunt XXV. (plerumque; nam variat interdum numerus) imbricatae, et obtusiores paullo; lineares prope collum et brachia, abhinc quadratae et planae, praeter ultimam, quae integra (non emarginata) et carinata. Sternum, 15 lin. longum, 11 lin. latum, scuto itaque brevius, angustius, medio subplanum, digonum, ovale, ante et pone rotundatum, alis utrinque auctum, quibus scutum tangit et sustinet; cute coriacea tectum, inque XIII. divisum areas inaequales, imbricatas?

Caput, 9 lin. longum, 6 lin. altum, et latum, ovatum, supra et a lateribus convexum, ad frontem declive. Squamis inaequalibus, polygonis, subrotundis vestitum, quarum maxima verticem occupat. Rostrum subconicum, compressum, productius paullo in hac quam in sequentibus speciebus; ora anteriori obtusa, prorsum ascendente atque terminata in brevissimum apicem, qui supra os prominet. Collum breve, rugosum.

Pedes IV. pinniformes, horizontales, corio squamoso molli obtekti, anteriores longiores, (dimidium scuti aequantes,) lanceolati; posteriores dimidio breviores, latiores, spatulati. Omnes unguibus binis instructi. Cauda brevior, obtusa.

TESTUDO MYDAS. L.

Test. atra. *Linn. Am. acad. I. 284.* T. macropus. *Wallb. p. 112.*

Testa 25 lin. longa, $19\frac{1}{2}$ lin. lata, 3 lin. a margine, 9 lin. a sterno alta.

K

Figur-

Figura *ovata*, ante modice retusa atque in altum arcuata, a lateribus ad extremam usque *demisse ferrata*, pone acute angulata, emarginataque. Discus humiliter convexus, continuo et aequaliter carinatus; (in junioribus aliquanto etiam ad latera subcarinatus; ob contortum foetus in ovo scutum?)

Squamae disci XIII. subtiliter scrobiculatae; marginibus contiguis se tangentibus, (nec imbricatis). Dorsales V. inaequales, magis latae quam longae, utrinque declives; in ambitu sexangulares, angulis rectilineis, (ex quadrato medio et triangulo utrinque juncto conflatae,) excepta ultima, quadranti circuli, apice truncato, affimili.

Squama dorsalis media 9 lin. lata, 4 lin. longa. Squamae disci laterales VIII. inaequales. Binae similes in medio laterum maximae, supra acutae, infra truncatae, (quadrato nempe cum triangulo superne juncto constantes), levissima carina ad angulum marginis posterioris notatae.

Margo horizontalis, latior et acutior quam in priori; squamulis componitur XXV, (numero tamen interdum aucto,) quae parvae, acutae, quadrangulae, planae, confimiles, excepta prima reliquis angustiore et longiore.

Sternum, 21 lin. longum, 13 lin. (exclusis alis) latum; cetera ut in priori.

Caput, 10 lin. longum, 7 lin. altum et latum; reliquae capitis conditiones parum a priori differentes; rostri apex paullo brevior.

Pedes, uti prioris, nisi quod cum trunco comparatae majores videantur, quam in aliis esse solent, unde Macropodem appellavit Wallbaumius. Omnes unguibus binis instructi; altero autem plantarum ovato, obtusiori. Cauda, quam prioris, acutior.

Genuinus scuti extremitatumque color obscure virescens, in vinaceo autem liquore macerati animalis ater est, id quod nominis Linneani explanationem fert.

TESTUDO CARETTA. L.

Testa 22 lin. longa, 19 lin. lata, 6 lin. a margine, 10 lin. a sterno alta. Figura *ovato-cordata*, ante magis retusa; a lateribus ad extremum usque *ferrata*;

rata; pone acute angulata, emarginata. Discus convexus, carinatus; (trifariam in exemplo juniore). Squamae disci XV. glabrae, marginibus subcontiguas. Dorfales V. inaequales, latiores quam longae, utrinque declives, sexangulares, angulis obtusioribus, brevioribus, rectilineis.

Squama dorsalis media $6\frac{1}{2}$ lin. lata, $4\frac{1}{2}$ lin. lata.

Carina interrupta, in qualibet squama pone elevatior, nodosior.

Squamae disci laterales X. (quinque utrinque) inaequales, latiores quam longae; tertia et quarta subfimbiles; nonnihil carinatae, etiam prima et minima.

Inter hanc autem carinam lateralem et marginem, eadem, qualis in tabula priori repraesentata conspicitur costarum elevatio, vel digito leniter illam partem explorante sentitur, vel oculo diligenter et acriter sub certa testae positione applicato; id quod pictura exprimere non potuit, et in prioribus nullo modo percipitur.

Margo ante declivis, pone subhorizontalis, et minus quam in *Myda* acutus; squamulae ipsum tegunt (in specimine pullo) XXVII? quarum anteriores lineares, reliquae quadrangulae, planae.

Sternum scuto angustius, et multo brevius, alatum, gibberum, bicarinatum, lobo magno rotundato ante retroque porrectum; cute coriacea flavescente indutum, in XIV areas divisum.

Caput lin. 9 longum, 6 lin. circ. altum latumque. Reliquae capitis, rostri, ejusque apicis conditiones, prioribus multum similes; etiam pedes, qui singuli ungue solitario instructi.

Cauda conica, scuti margine fere brevior.

Quatuor tantum marinas, seu pedibus pinniformibus instructas, testudines recensuit b. Linné in XII. Systematis Naturae editione; plures autem existe-

existere non modo verisimile, sed certum est, licet de illarum vero numero et discrimine nondum nec constet, nec constare possit. Exhibebitur etiam in hujus operis continuatione, praeter *T. japonicam* Thunbergii, una alterave species nova ex marinarum tribu. Omissa prima Linnei specie, seu *T. coriacea*, utpote testa corio obtecta a reliquis fatis distincta, hic loci de tribus infrequentibus vulgatoribus, apud Linneum et plurimos auctores commemoratis, sed minus accurate explicatis, sermo fit; earum enim, quarum nomina supra posita sunt, historia tot tamque magnis difficultatibus et dubiis premitur atque obscura redditur, ut qui veterum et recentiorum relationes de iis legerit, vix se expedire possit, nisi simul auctoritate scriptorum et allegationum spreta, ipsam naturam accurate cognoverit et diligenter comparaverit. Quo ea autem comparatio facilius unoque obtutu fieri possit, tres, de quibus disputatur, testudines in eadem tabula conjungi curavi. Harum licet existentiam cognitam haberet b. Linné, clara tamen et distincta discriminis inter ipsas intercedentis notione destitutus, inter varia auctorum nomina et citata fluctuavit.

Tres species vulgatorum testudinum marinarum, in itinerariis et alibi frequenter commemorantur, et secundum potiore usum, qui inde fit, recensentur; quod *prima* lamellas artificibus praebeat, *altera* carne sapida et esculenta fit, *tertia* autem nec carnes, nec lamellas usui aptas habeat.

Linneus itaque *T. imbricatam* ubi describit, in Syft. nat. addit: „Ex hac lamellae artificum desumuntur, et ipsa ea adnotatione definite designat, quam illo sub nomine intelligi velit speciem; distinctum praeterea, secundum Gron. zooph. 72., ejus characterem exhibet. Gronovii autem descriptionem cum natura optime convenire, ex ejusdem cum *T. imbricatae* Pullo, cujus tabula XVI. sistit iconem, comparatione didici, ideoque locum a Gronovio citatum: du Tertre Antill. Tom. 2. pag. 229. §. 24. quem ipse consulere non potui, recte applicatum esse conjicio. Dubito autem, an locus: Raji quadrup. 258. admittendus sit, [ob notas non accurate explicatas, et numerum squamarum disci XV, de quo posthac plura,] licet laminas ejus testudinis in pretio esse dixerit Rajus, qui oculatus tamen non fuit testis, sed Rochefortii testimonio utitur, et duarum specierum attributa commiscuisse videtur. Testudo squamata Bont. jav. 82. non modo ad *T. imbricatam* non pertinet, sed, ut diversissimae classis animal, e testudinum catalogo penitus est expungenda. Probabiliter autem Linneus *T. imbricatam* suam de nomine tantum, nec de facie noverat; alioqui non accidisset, ut figuram

Sebae

Sebae tab. 80. fig. 9. omnibus *T. imbricatae* suae characteribus, etiam naturae respondentem, ad suam *T. Carettam* retulisset. In eundem porro errorem illum deduxit nominum similitudo, dum testudinem Catesbaei Car. 2. tab. 39., quae Testudo Caretta Rochefortii, ab auctore signata est, et „cujus „testam, ex qua res variae artis parantur, in pretio esse „apertis dixit verbis auctor, ab illa specie, ex qua lamellas artificum defumi pronunciauerat, nihilominus disjungeret. Eadem fuit fors testudinis, quam sub nomine „imbricatae „(*a scaled Tortoise-shell*) Grew in Mus. p. 38. tab. 3. fig. 4. commemorat, et cujus laminas quemadmodum imbrices in testis positae esse dicit, cujus etiam, licet rudior nonnihil, delineatio Catesbaei modo laudatae picturae *) respondet; eam scilicet ad *T. Mydam* delegavit Linneus. Praetermissa denique ea nominum et dubiorum implicatione, quam sub *T. cephalo* Schneiderus exposuit, et ne multis verborum ambagibus taediosus sim, sufficiat dixisse, omnia in eo convenire argumenta, quod *T. imbricatae* liquidi characteres et attributa in aliam non quadrent, quam quae prima tabulae XVII. figura repraesentatur, eamque esse illam, quam sub hoc nomine denotare voluit Linneus.

Proxime ad quartam speciem, secundum ordinem Syft. nat. ed. XII. seu *T. Carettam* L. progredior, quoniam hujus et prioris nomina et notas quam maxime confusas esse video. Ejus primam distinctam mentionem fecisse videtur Rochefort, sub *Caouanne* nomine, in quo ipsum secutus est *Rajus* p. 257., addens, similem illam esse Testudini Francae Rochefortii, (*Mydae* L.) nisi quod testam habeat paullo crassiore, carnem nigram, filamentosam et ingrati saporis. Idem nomen, „*T. marina* Caouanna. Raj. Synopf. „quadr. 275., inscripsit *Catesbaeus* testudini, in Hist. Car. tab. 40. delineatae, cujus in descriptione „majorem in medio scuti latitudinem „figuram scilicet ovato-cordatam, commemorat. Hanc Catesbaei figuram allegat ad suam Loggerhead Turtle, *Browne* in Natur. Hist. of Jamaica pag. 465. n. 3., eamque sequentibus designat: „Caput mediocre, rictus amplior, rostrum longius et „fortius quam in reliquis. Integumentum colli et pinnarum rugoso-verrucosum. Scuti dorsum (the backpart) tuberculatum magis et prominentius „quam in ceteris marinis speciebus; quaelibet enim squamarum 5 dorsalium „postice gibbositate acuta terminatur; sed crassae sunt squamae et pulchri

K 3

„colo-

*) Etiam illi quam Borrowsky tab. 146, secundum Plumierii prototypum, sed notante Schneidero pag. 54. rudiore Minerva exaratum, exhibuit.

„coloris. Caro rancida. Haec species circa Jamaicam rarior et in septentrionalibus regionibus, adque occidentem spectantibus insulis Oceani indigena potius videtur. „ Adfirmat hanc ultimam assertionem de habitatione in maribus magis borealibus, observatio a Catesbaeo pag. 40. relata. „ Omnem transnatant oceanum, cui rei, praeter alia mihi nota exempla, documento esse potest, captam fuisse ejusmodi testudinem, (Caouannam nempe,) die „ XX Aprilis, ad latitudinem septentrionalem 30 graduum, quum dormiens aquis innataret &c. Factum hoc fuit, quantum quidem conjectura „ adsequebamur, inter Accipitrum et Bahamenses insulas; nulla enim his vel „ illis propior erat regio, ex qua illa adnatare potuit, vel in qua testudines „ ut plurimum habitant: in septentrionali namque Americae parte, ultra promontorium Floridae, nullae inveniuntur. „ Longa itaque itinera suscipit haec species; ideoque haud mirum, Caouannam etiam in mediterraneum mare translata esse, ubi nec Mydas, nec imbricata unquam inventae fuerunt. Illam denique Brownii testudinem, squamis dorfi quinque gibbis, Hist. Jam. p. 465. n. 3. — in Museo Ichthyolog. Tom. II. n. 69., ad suam Testudinem pedibus natatoriis, unguibus acuminatis, palmarum plantarumque binis, retulit Gronovius, et in descriptione ulterius addit: „ Squamae dorsales in medio „ sunt tuberculatae, „ cum de altera, n. 68, ad quam Seb. tab. 79. fig. 5. citavit, tantum: „ dorsum in carinam convexo-acutam contractum „ notet. Eandem testudinem denuo recensuit idem Auctor in Zoophylacio, octennio post Mus. Ichthyol. publicato, sub n. 71. T. pedibus pinniformibus, unguibus acuminatis geminis, rostro acuminato, testa ovata ferrata, dorso tuberculato; ibidemque Mus. Ichthyol. n. 69. citat. Sed quum in hoc ultimo loco incongrue Edw. tab. 206. citasset, nunc pessime Grew. Mus. p. 38. tab. 3. vel T. imbricatae picturam allegat, quippe quae et Edwardi figurae, et Caouannae characteri repugnat, ut trium itaque diversarum testudinum notae in uno eodemque loco confusae sint. Ex Gronovio denique in Systema Naturae transtulit hujus, vel quartae suae marinae testudinis, characteres Linneus, levi tantum verborum mutatione, testam nempe ovatam acute ferratam dixit, dorsum tuberculatum omisit, numerum binarium in pedibus pinniformibus retinuit, et nomen triviale Carettae ipsi imposuit; recte Gronovii et Brownii synonyma, perperam autem Catesb. tab. 39. et Sebae tab. 80. fig. 9. addit. Ex supradictis autem colligitur, b. Linneum, quoniam illam testudinem, ex qua artificum lamellae desumuntur, sub specie sua secunda in Syst. nat. ed. XII. jam commemoravit et Synonyma Carettae eidem ex du Tertre et Rajo subdidit, absque omni dubio sub nomine speci-

specifico Carettae, pro quarta specie electo, aliam et ab illa secunda diverfam speciem, ex qua nempe lamellae artificum *non* desumuntur, denotare voluisse. Nunc, quum Gronovius, quem potissimum in stabilienda hac specie sequutus est Linneus, nil habeat quod speciem propriam evidentiore reddat, quam „testam ovatam ferratam cum dorso tuberculato:“, has notas aut applicare fas est testudini, cui praecipue conveniunt, aut ejus speciei nomen expungere. Iam aliam non novi testudinem marinam, cui melius conveniant notae commemoratae Rochefortii, Catesbaei, Brownii et Gronovii, praeter eam, quam Tab. XVI. fig. infima repraesentat, Carettam nempe, quamque Schneiderus, Cepede aliique, iisdem forte rationibus moti, ad eandem vel quartam speciem Linneanam retulerunt; alioquin enim haec Linneana species, utpote parum firmo fundamento innixa, delenda, et nova constituenda fuisset, id quod, ne nomina praeter necessitatem auferentur, nefas esse duxi.

Dum autem in hac specie investiganda multum operae atque attentionis impenderem, facile percepi, T. Carettae testis abundare plurima musea; ob eam forte rationem, quod etiam in Oceano, Europam alfluente, et in Mediterraneo mari, sit indigena. Multas vidi in Germaniae, plures in Italiae museis; cujus frequentiae ratio e modo dictis in promptu est. In omnibus autem, quas aut ipse vidi, testis, aut pictas descriptasque inspexi et legi, *quindecim* observavi disci scutella: series nempe laterales aequae, ac dorsalis, solemnem numerum quindenarium sibi vindicant, idque non in pullis sive junioribus solum, sed etiam in adultis et maximae molis testis; ut ideo hunc scutellorum disci numerum notae specificae dignitatem habere, existimaverim. Equidem non negabo, similem numerum quandoque locum habere posse in aliis etiam marinis testudinibus, ut quidem ex Catesb. tab. 38. probabile sit: affero tamen id rarius, fortuito, nec adeo constanter, fieri, ut in praecedente specie. Quotquot vidi T. Mydae scuta, vel animalia viva, (et magnam illarum vim in ipsis insulis Bahamenfibus vidi;) semper XIII. tantum observavi disci scutella; eundemque numerum pinxerunt Seba tab. 79. fig. 4. 5. 6. Edward. tab. 206. Cepede tab. 1. nec majorem descriptiones aliorum memorant. Quomodo igitur cum generali hac observatione conciliari possit numerus scutellorum XV, quem Catesbaei icon. tab. 38. (Test. marina viridis f. Mydas) exprimit, nescio, nisi vera sit observatio, quam apud Cepede pag. 58. reperio, „ numerum scutellorum „ in T. Myda secundum aetatem et sexum interdum variare. „ In univrsam autem observare liceat, hanc in Catesbaei figura obviam difficultatem eo mino-

minoris ponderis videri, quum et reliquae duae ejusdem auctoris picturae, Tab. 39. *T. imbricatae* et Tab. 40. *T. Carettae*, in bonis nequam numerari possint, id quod ipsarum inspectio quemlibet edocebit. Horum dubiorum certa extricatio tamen etiamnum est expectanda.

His praemissis ad secundam Linnei speciem revertor, quae est *T. Mydas*; cujus caro virefcens et esculenta ab ipso dicitur; inde vulgo „*T. viridis* f. *the Green Turtle*„ appellata. His notis illam distinxit in *Syst. Nat.* edit. XII: „*T. pedibus pinniformibus, unguibus palmarum binis, plantarum solitariis, testa ovata.*„ Ad hanc itaque speciem in libro modo laudato retulit Linneus:

„*Amoen. acad. I. p. 138. n. 22. T. unguibus acuminatis, palmarum 2, plantarum 1.*„ In eo autem loco provocat ad *Sebae tab. 80. fig. 9.* et *Grew tab. 3. fig. 4.* quae tamen ambae figurae imbricatam exhibent testudinem, id quod ex illarum cum *Knorrii tab. LI. et Cepede tab. II.* comparatione omni eximitur dubitatione. Commemoratae figurae porro XIII. tantum fiunt disci scutella, XV vero squamis suae testae discum tectum esse dicit. Is igitur locus ad *T. Mydam* non quadrat.

„*T. atram Mus. Ad. Frider. I. p. 50.*„ ubi sequentes edidit notas: *T. atra*, unguibus acuminatis, plantarum palmarumque solitariis. *Am. acad. I. p. 284. Sebae tab. 79. fig. 5. 6. et Grew. tab. 3. fig. 4.* In ultimo illo *Am. acad. loco*, ad n. 7. *Musei principis* testudo iisdem describitur verbis; sed „*discus convexus, subcarinatus quindecim tectus squamis sexangularibus*„ dicitur, qui numerus nec in *Sebae*, nec in *Grewii* figura observatur; sunt enim etiam inter se dispares, et ad diversas pertinent species commemoratae figurae.

„*Aldrovandi, Quadrup. 712. t. 714, picturam*, ad *T. Carettam* referre non dubito; totam enim hujus figuram, carinam dorfi acutiorem, profundiores postici marginis ferraturas et solennes ejus quinque laterales disci squamas, fatis bene et distincte reddit; ipsam autem squamarum structuram et superficiem, reliquarumque partium veras condiciones non fatis affecuta est. *Aldrovandum Bononiensem*, de indigena et vulgatiore in vicino mari testudine, imaginis suae prototypum petiisse etiam verosimile est, licet ex magna parte deficiat ad propositum exemplar imaginis ejus similitudo, multo magis tamen a reliquarum testudinum similitudine recedit.

„*Olea-*

Olearii Mus. 27. tab. 17. fig. I. ineptam omnino et non absolutam sistit picturam, in qua tamen, praeter quinque scutella disci lateralia, et posticum marginem acute ferratum, etiam subcarinatum ad latera scutum et costae in latere sinistro prominentes, levi adumbratione notatae sunt, ut et hujus iconis archetypum T. Carettae specimen fuisse, credere fas sit.

Bradleji figuram conferre non licuit.

Gesner. Quadrup. p. 78. Testudo marina. Trium testudinum marinarum figurae exhibentur in Gesneri Histor. animal. lib. IV. (edit. Tigur. 1538. fol.) quae etiam in Appendice Quadruped. ovipar. et in libro germanico: *Thierbuch*, repetitae sunt.

Figura prima, in Histor. animalium pag. 1131., inscripta est: Testudo (marina prima) corticata Rondeletii; et marinam omnino repraesentat testudinem, scuto fere cordato, ad latera et postice acute ferrato; eius discus XV omnino, licet male et oblique depictis, tegitur scutellis, etiam ad medium disci latus carina lateralis haud obscure exprimitur. Secunda figura, p. 1134, sive: Testudo (altera marina) coriacea Rondeletii, exhibet T. coriaceam Linnei, rudiori licet Minerva delineatam, tamen ut cognosci possit. Tertia figura pag. 1140. sic inscribitur: „Icon haec repetita est ex libro nostro de „Quadrupedibus oviparis, Venetii efficta, neutri illorum quas Rondeletius „exhibet, similis.„ Imago deformis omnino et imaginaria, discus etenim in serie sextupla, 43 parvis et quadratis squamulis ornatus est. Gesneri notitiae omnes ex Rondeletio desumptae sunt, inde, et quod prima eius figura secundum potiores conditiones omnes cum T. Caretta conveniat, elucet Gesneri citatum ad *Mydam* ulterius non quadrare, quam quod ad generaliore testudinum marinarum historiam, ex omni aevi scriptoribus collectam, attinet.

„Osbeck. it. 293. Verf. germ. pag. 383.„ Testudinem Insulae Adscensionis, fapida et viridi praeditam carne, XIII in disco et XXV in margine instructam describit, seu *Mydam*, et recte ad Testudinem atram Mus. regii p. 50. refert.

β. „Testudo marina americana *Mydas* dicta. Seb. Mus. I. tab. 80. fig. 9.„ Is idem est locus, quem ad quartam speciem sive T. Carettam, et ad hujus speciei varietatem α), in Am. acad. I. p. 138., citavit Linneus, qui tamen

Testudo marginata.

Fig. 1.

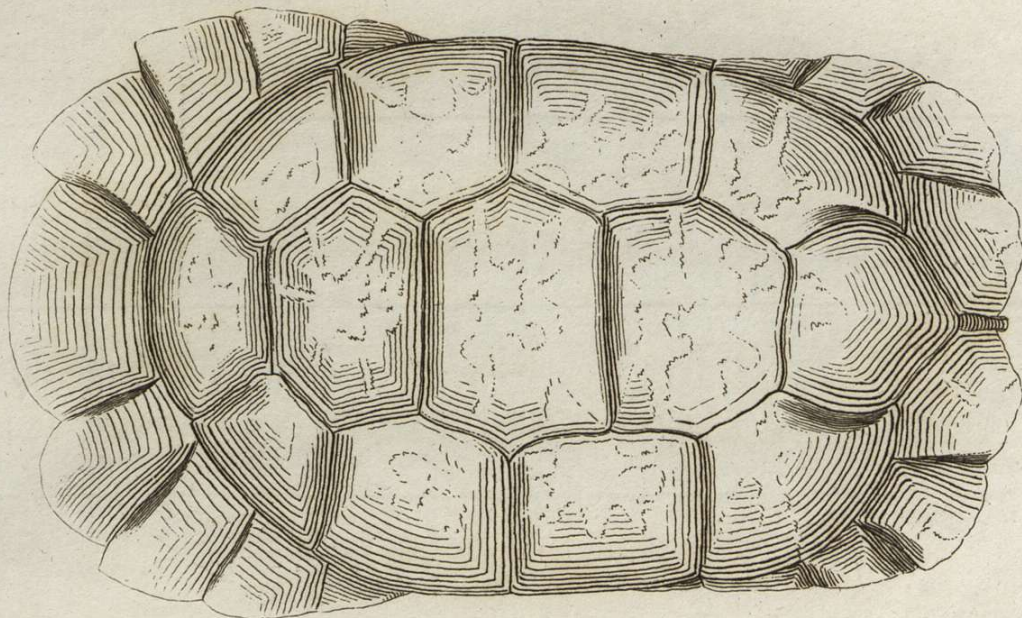
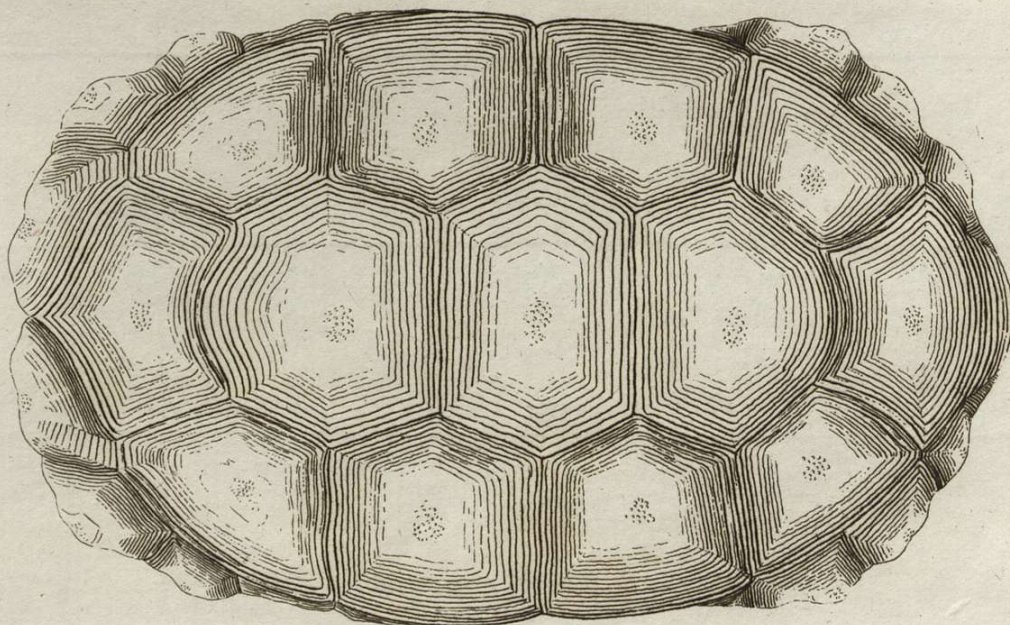
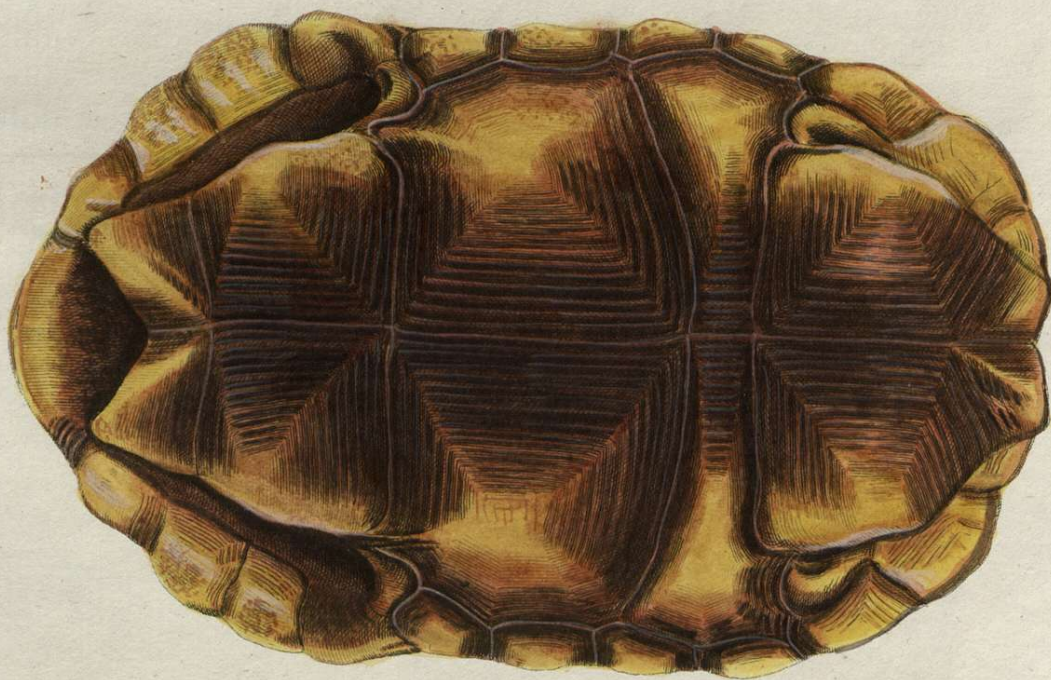
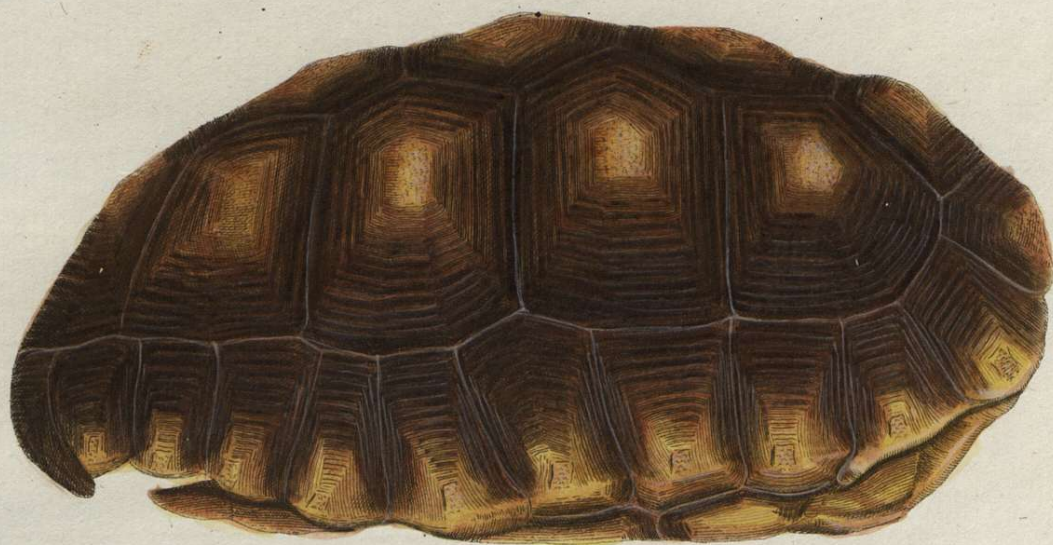

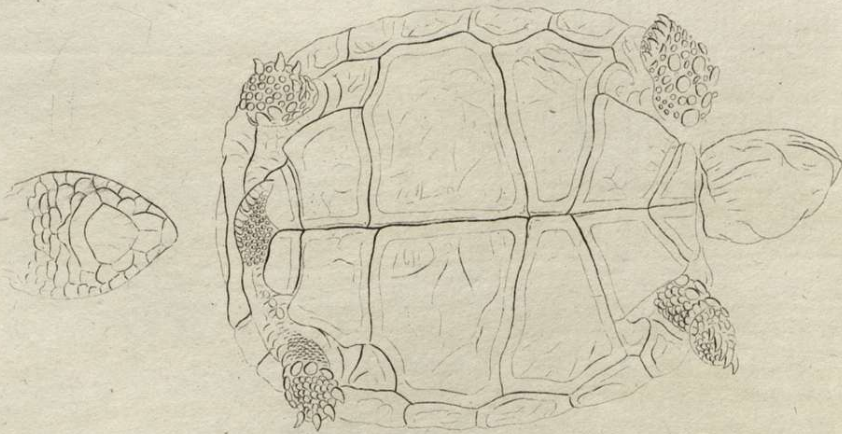
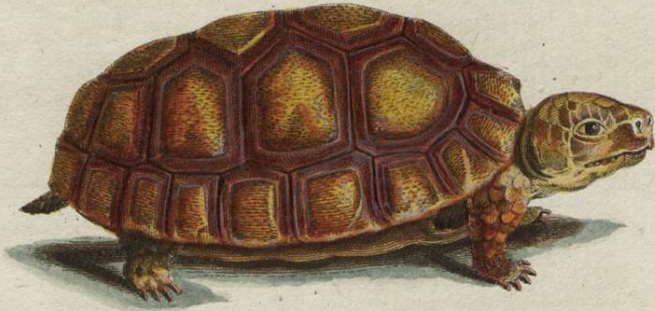
Fig. 2.

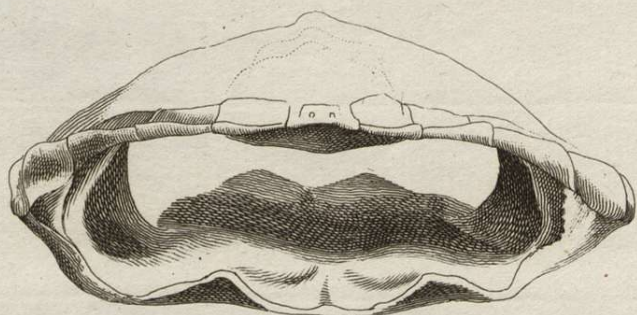
Testudo marginata.
Testudo tabulata Wallbaum.

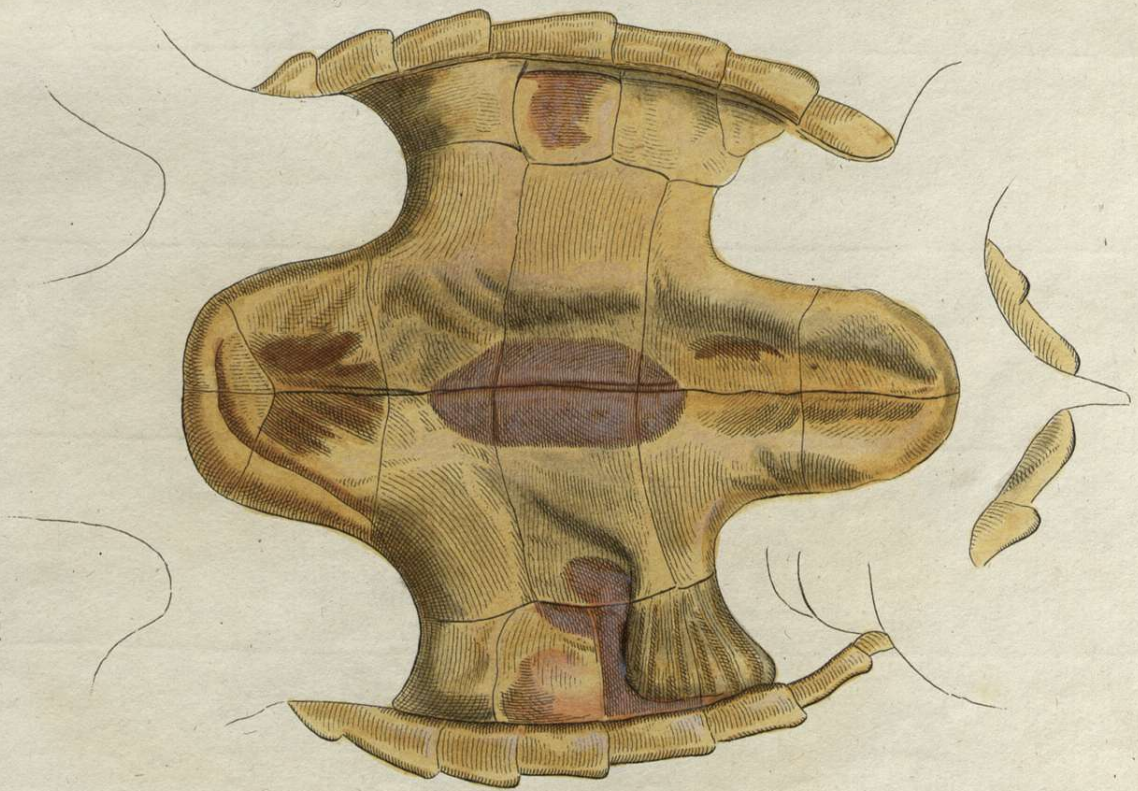
Testudo tabulata Wallbaum.

Testudo tabulata Wallbaum. Pull.

Testudo Terrapin.

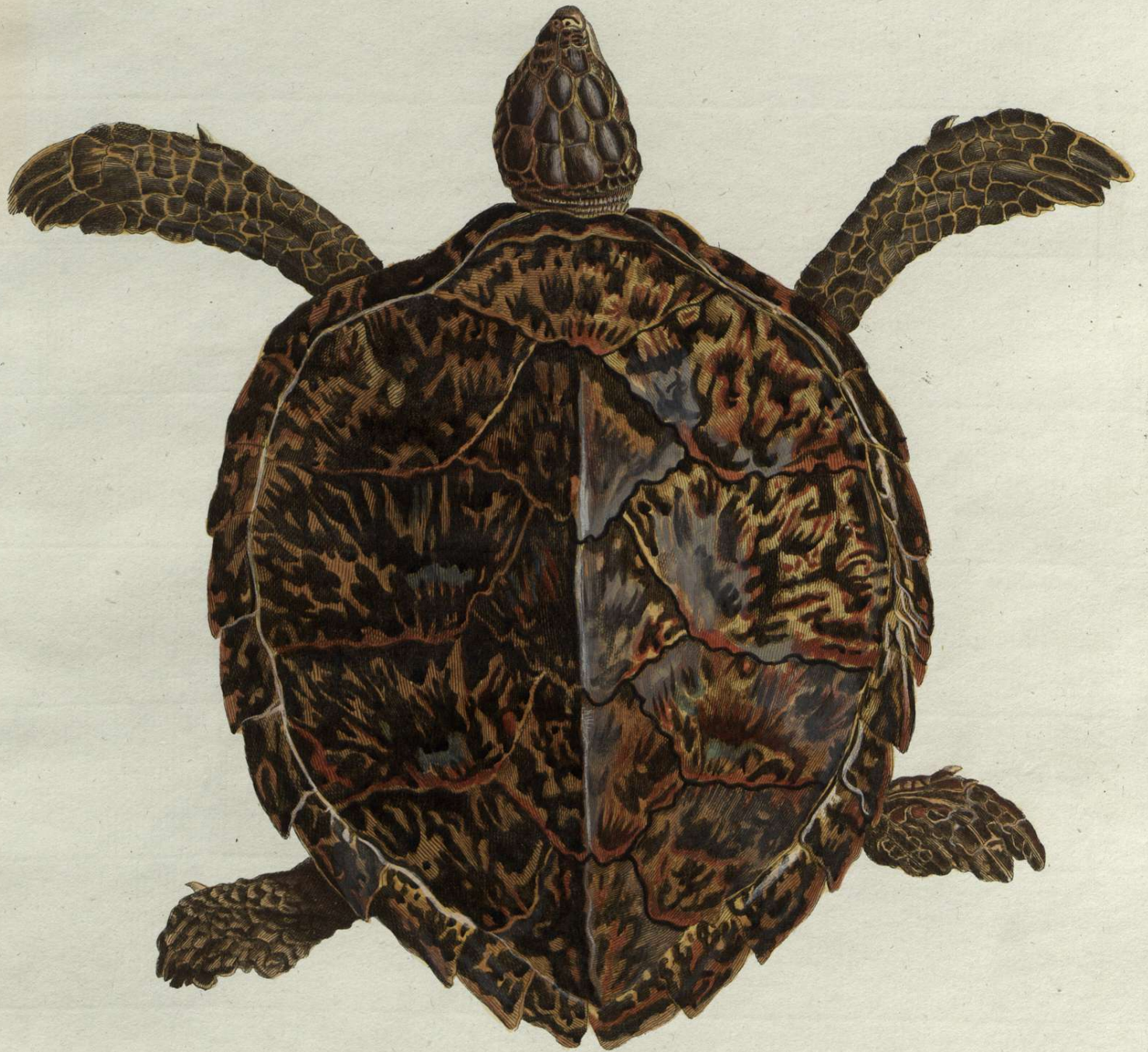

Testudo caretta Linn.

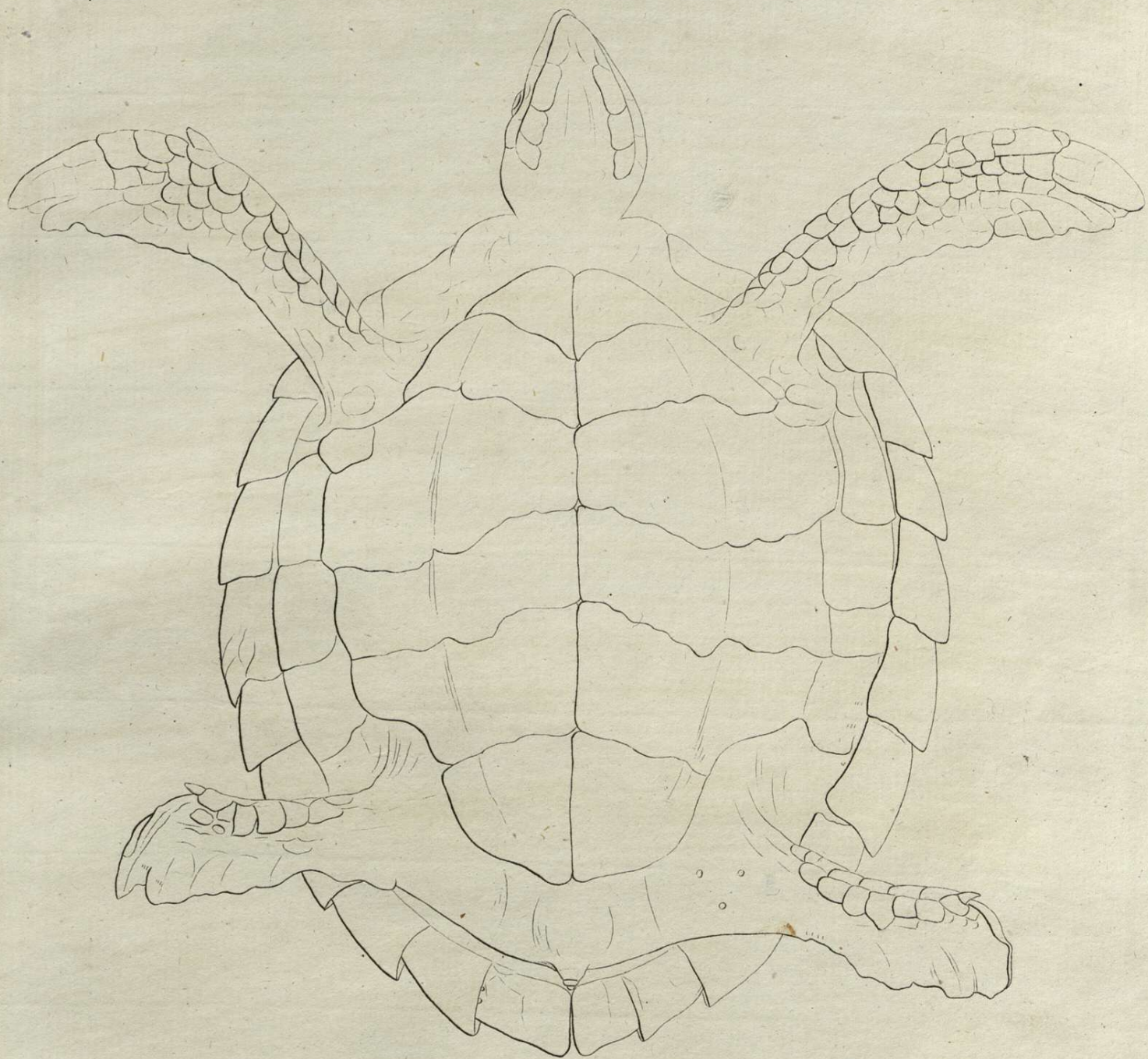

TESTUDO CARETTA LINN.

Testudo imbricata Linn.

Testudo imbricata Linn.

Testudo ferox Pennant.

Testudo rostrata Thunberg.